

ORFEÓ CATALÀ

MEMORIA

ADMINISTRATIVA Y ARTÍSTICA

CORRESPONENT AL ANY 1900

LLEGIDA
EN LA JUNTA GENERAL DE SENYORS SOCIS
CELEBRADA LO DÍA 20 DE JANER DE 1901

PER LO SECRETARI
JOSEPH M.^L CÀPELLA

BARCELONA

ESTAMPA "LA CATALANA" DE J. PUIGVENTÓS
Carrer de Sant Rafel, 7.
1901

ORFEÓ CATALÀ

MEMORIA ADMINISTRATIVA Y ARTÍSTICA

CORRESPONENT AL ANY 1900

ORFEÓ CATALÀ

MEMORIA

ADMINISTRATIVA Y ARTÍSTICA

CORRESPONENT AL ANY 1900

LLEGIDA

EN LA JUNTA GENERAL DE SENYORS SOCIS

CELEBRADA LO DÍA 20 DE JANER DE 1901

PER LO SECRETARI

JOSEPH M.^L CAPELLA

BARCELONA

ESTAMPA "LA CATALANA" DE J. PUIGVENTÓS
Carrer de Sant Rafel, 7.

1901

SENYORAS, SENYORS:

Dech, avans que tot, explicar lo perquè soch jo qui te la honra de dirigirvos la paraula com á Secretari interí, dolentme de passada que mos escassos mérits vos farán anyorar la elegancia d' istil y lo verdader é inteligent saber dir de qui debía haver fet aquesta Memoria, resultant com sempre agradosa una tasca que avuy ha forsosament de resultar pesada per ma culpa.

Havent en 2 d' Agost dimitit lo càrrech de Secretari 1.er nostre consoci y estimat amich D. Frederich Viñas, per no estar conforme ab un acort pres per la Junta Directiva, no volguent retirar sa dimisió á pesar dels prechs y gestions fetas pera conseguir dit fi, nos vegerem en la penosa obligació d' acceptarla ja que ab comunicació del 21 Setembre posá á la Directiva en lo cas de acceptar la dimisió ó de lo contrari se donava de baixa.

En vista de sa irrevocable determinació la Junta acordá en sessió del 27 Setembre, respectar sa reiterada decisió.

Lo Secretari 2.^{on}, nostre estimat consoci D. Joseph Bascomte, feu renúncia de son càrrech, puig segons está previst

en l' article 39 del Reglament l' individuó de la Directiva que deixi d' assistir durant 3 mesos seguits á las sessions de la Junta se considerarà que renúncia son càrrech.

Se li enviaren particularment de paraula y per escrit varis avisos y prechs y no poguerem ni hem pogut encare conseguir coneixer los móvils que impulsaren sa renúncia.

Heus aquí per qué en Junta del 11 Octubre se nombrá Secretari 1.er á qui te la honra de parlarvos y Secretari 2.^{on} á D. Antoni Gifreda.

Are permeteume que avans de tractar de ressenyar les gestes del últim any del segle XIX pagui lo tribut de respecte que se mereixen las víctimas que la implacable Igualadora de tot ha fet entre nosaltres durant lo finit 1900.

Los noms de nostres inolvidables consocis que han passat á millor vida son: D. Ramon Villegas, jove compositor, gloria de Catalunya, de qui la Patria tenia dret á esperarne grans obras, ja que tant galanament havia comensat sa vida artística, donantnos á coneixer en son «Ball dels Ceps» las primicias de lo molt bó que debía produhir.

D. Francesch Rosell, D. Joseph Rifá, D. Avelí Xatruch, D. Francisco Llobet, D. Miquel Caralps, D. Joseph Arnaus y D. Enrich Albareda; tots ells bons fills d' aquesta hermosa terra, de quins podian esperarse grans profits per la santa causa de la reivindicació de nostra estimada Patria.

¿Qué mes just, donchs, que comensar per pagar lo tribut de dol que se merexen los que Deu s' ha servit cridar á Sa Santa Gloria, en recompensa de sas virtuts y bona voluntat, als qui debém estar agraïts perque ab son esforç contribuïren á portar á port la nau que tots tripulém y de quins sempre ab goig evocarém la memoria per rependrer ab nou coratge lo fi que ells no pogueren veure complert y que nosaltres debém completar y fruhir?

¡Que la terra los siga lleu!

Any de verdader trágul, que ha posat á prova la vitalitat del ORFEÓ CATALÁ, ha sigut lo que acabém de transcorrer.

Segurament que no es possible pügan en un any passarse tants goigs y penas com han fet esbategar lo cor de tots los que estimém al ORFEÓ com á fill, pare ó germá nostre.

Peró també aixó ha fet que una vegada més s' hágin mostrat ben patents las infinitas simpatías que, arreu ha sabut guanyarse la nostra entitat y lo respecte que mereix de propis y estranys; perque Senyors, no es en los bons temps quan se coneixen los amichs sinó en los temps difícils, quan l' infortuni promogut per l' enveja vil ó per l' odi de rassa truca á la porta; quan la calumnia per burda y estúpida que sía lógra poguer imposarse. Es allavors que la desdítixa comensa y es allavors també que se pot veure clarament ab qui deu comptarse.

En aquest sentit, Senyors, cap any tan gloriós com aquest ha transcorregut per l' ORFEÓ CATALÁ.

Succeheix sempre que quan una idea ó una cosa, qualsevol que sía, es agradable á tothom y se veu combatuda y perseguida essent sa causa justa y digna, sos enemichs no lógran sinó un fi diametralment oposat al que se proposavan.

Axís es que nostre ORFEÓ, orgull de Catalunya, combatut per estranyas y ruhins passions, ha vist ab goig immens créixer com la escuma los noms dels ayments de nostras glorias que han vingut á acoblarse dessota la ja gloriosa Senyera, del mateix modo que allá en los bons temps de nostra historia, quan Catalunya era mestressa de lo seu, anavan los bons patricis á acoblarse sota los plechs de la gloriosa bandera de Santa Eularia, quan sa Patria estava en perill.

Axó fa que cada día nos sentím més ufanosos y més encoratjats tots los que en una ó altra esfera treballém per la millor honra y gloria de nostra estimada institució.

Lo nombre de socis que á fi de 1899 arribava á 860 es á fi de 1900 de 1094.

Nostres estatuts y reglaments han sigut acatats, pot dirse per tots los socis, si be la Junta directiva s' ha vist obligada alguna vegada á amonestar á diferents individus de la Secció Coral, que no han complert en absolut totas las disposicions que ells matexos se dictáren en la reunió de coristas que formulá lo reglament interior del chor, y encare que las faltas no fóren molt extraordinarias, á fi de tallar en flor tot infrigiment á lo que per tots deu esser sagrat y demostrar á tothom que la Junta está plenament identificada ab los debers que son alt cárrech li imposa, s' acordá, després de complerts tots los requisits que lo reglament prescriu, expulsar de la secció coral á 3 senyoretas y 3 homes que se judicá s' havían fet mereixedors de que contra ells se prengué tal resulció, fent vots la Directiva perque may més tinga que veurers en tan sensible cas, ja que es convenient per tots que escarments d' aquesta classe no deguin repetir-se.

Ja en la Memoria que l' any passat en aquest acte vos llegí mon antecessor, vos doná compte de haver prosperat la denuncia que per defraudació á la Hisenda s' havia vilment formulat contra nosaltres y de la sentencia que s' havia dictat condemnántnos á pagar una forta penyora y contribució. La Junta Directiva cregué que pagant dita penyora no tant sols perjudicava á l' ORFEÓ sino també á totas las societats similars que tan abundan á Catalunya y no tenint fondos destinats á aquest objecte y no volgient per altra part sentar un mal precedent de lo que podían protestar no sols sos consocis sino tots los catalans en general, acordá usar tots los recursos avans de cedir á les imposicions injustas del fisch.

Ja en aquesta actitud, intimats á pagar per la Delegació de Hisenda se procedí al embarch de 'ls bens que l' ORFEÓ possehía y á aquest fi lo día 21 de Mars se personaren en nostre estatje social los agents del fisch y procediren á embargar diferents objectes d' art guanyats durant nostra ja llarga vida artística.

Entre los susdits objectes hi figurava nostra venerada Senyera que aquells días era tan fortament ovacionada en los concerts que, ab tanta gloria per ella, tenían lloch en lo Gran Teatre del Liceu, junt ab la orquesta tan magistralment dirigida per l' eminent Mestre Nicolau de qui mes tart vos parlará lo Director Mestre Millet.

Perque assistissin al acte del embarch, formulessin las protestas necessarias y axequessin acta de tot, s' invitá al distingit advocat D. Raymon Abadal y al renombrat notari don Ricart Permanyer quins senyors tingueren la bondat d' acceptar la invitació y comparegueren al acte.

No vos detallaré tots los objectes que foren víctimas del embarch, sols me plau fer constar aqui que l' acte d' embargar la Senyera fou un d' aquells que per sa grandiositat may s' oblidan, donchs los nombrosos socis que en aquell moment se trobavan en lo local, li tributaren lo més gran aplauso y la més coral mostra de respecte y consideració que may hagi pogut rébrer emblema de cap classe...

Acte seguit s' oficiá á tots los donadors dels objectes embargats fentlos hi saber la greu pena ab que l' ORFEÓ havia tingut de separarse de tan preciosas joyas.

Aixís las cosas lo Sr. Gobernador Civil enviá recado á nostre Mestre cridantlo á son despaig l' endemá del embarch en que tenía de verificarse concert al Liceu y ahont l' ORFEÓ devía forsosament presentarse sense Senyera.

Li oferí permetrer tréurerla del dipòsit de bens embargats (que ho era lo domicili de nostre President), per portarla al Liceu aquella nit y retornarla al mateix dipòsit; mes En Lluís no hi volgué accedir de cap manera y ¡y cosa rara!... A Espanya tothom sab que un espedient se tramita temps y temps y de vegades passen generacions senceras sense poguer véureho resolt. Donchs com per art d' encantament aquella mateixa tarde comparegueren al estatge social lo President de la Junta de propietaris del Liceu Sr. Milá y Pí, junt ab lo advocat Sr. Abadal, essent portadors de un ofici en que se comunicava al ORFEÓ l' aixecament de l' embarch de la Senyera per judicarse que los demás objectes embargats

eran suficients á cobrir l'import de la contribució y penyora.

Dech fer constar que entre las moltas visitas que reberem en aquells días totas ellas demostrant los millors sentiments envers nosaltres y encoratjantnos á seguir per lo camí digne que havíam comensat, mereix especial menció la que nos feren los representants de la Societat Coral «Catalunya Nova» que en nom de son Director lo Mestre Morera, posá á nostra disposició la bandera de dita societat «pera que nostre coro no s' vegés obligat á cantar sense enardirse ab la vista de nostras glorioses quatre barras.»

Se reberen, relacionades ab aquest fet, un sens fi de comunicacions que omiteixo consignar per no esservos excessivament molest. Totas ellas encoratjadoras, totas plenas de bon zel y afecte envers aquest ORFEÓ y á quinas se contestá degudament donantlos gracias per sos bons desitjos.

M' es sumament agradable fer constar en aquest acte lo agrahiment que sentím tots per los Srs. Abadal y Permanyer que ab tant zel, bon acert y desinterés defensaren á l' ORFEÓ en aquest tranzit, ja que s' excediren en fer tòt quant humanament fou possible per solventar breu y honrosament aquest difícil assumpto, per tot lo que aquesta entitat los hi es deu-tora de agrahiment perpetuu.

Es altament honrós per lo ORFEÓ que l' Excm. Ajuntament de Barcelona acordés retirar los rebuts de la contribució y penyoras imposadas, lo que nos participá en un atent ofici; diventli per aquest acte etern agrahiment per sa generositat; si be no arribá á portarse á terme, ja que foren retirats los rebuts (no saben quí), segons nos digueren en la Delegació d' Hisenda, havent resultat estérils quantas gestions se feren per saber qui los había retirat.

Lo gran increment que ha prés nostra societat, ha fet precis renovar un cárrech y crearne un altre.

Áxis donchs, no poguent ab pocas horas cada tarde á pesar de son bon zel donar l' abast á los diferents treballs de Se-

cretaria, Tresoreria y Comptabilitat l' anterior encarregat d' aquestos quefers, tingué que nombrarse en sessió del 28 de Juliol á D. Joaquim M.ª Ribalta per desempenyar lo càrrech que impropiament ha vingut denominantse «encarregat dels treballs de Secretaria» essent axís que millor enquadriaria lo de «Ausiliar general.» També en sessió del 26 Mars se nombrá á D. Grau Alsina majordóm de l' ORFEÓ, càrrech que es imprescindible ja que ab lo gran augment de socis se trobavan desatesos molts extréms que á la bona marxa de la casa convenia fossin cuidats tot seguit.

Res com aixó prova lo creixement que grat sia á Deu ve verificant l' ORFEÓ ja que avuy deu preocupar molt á la Directiva lo bon servey que en tots concepts se mereix una entitat que com l' ORFEÓ té d' atendre á tants assumptos diferents que fan impossible pogan completarse per sa índole algúns, per las personas designadas á ocupar los càrrechs de la Directiva y altres los fa necessaris l' excés de treball que causa l' augment de socis de que vos he parlat.

Verdaderament tots podeu haver comprovat lo bon acert que ha tingut aquesta Junta ja que las personas designadas per aquestos càrrechs han complert las esperansas que en ells se tenian, y vosaltres mateixos haureu tocat los resultats ja que en tots estils los serveys han millorat notablement, millora que será més patent si com está ja projectat se porta á cap la nova organisació y reforma que cada día més s' imposa.

La Junta Directiva rebé encàrrech de portar á terme dos projectes que afalagan de molts temps als que d' aprop y fins de lluny segueixen ab goig la vida de l' ORFEÓ CATALÁ.

Tals fóren anar á París durant l' Exposició y fer un edifici expofés per local social.

En lo primer ó siga l' anada á París treballá de ferm la Junta, divent fer especial menció dels Srs. President y Vis-president que en sas freqüents excursions al estranger tingue-

ren lloch d'esmersar bastants dias á París treballant per portarhi l'ORFEÓ; arrivant sas gestions á un terme tant felís que se conseguí de Mr. Gaillard director de l'Opera de París la formal promesa de cedir dit teatre una tarde á l'ORFEÓ pera donarhi un concert.

Ademés se conseguiren notables rebaixas de preus de las Companyías de ferro-carrils y també se feren tractes ab dos fondistas pera allotjar diguement á tot lo cos choral y acompanyants.

Per altra part s'obrí una suscripció reintegrable ab los rendiments que s'obtinguessin dels concerts que dariam en la excursió, ja que lo pressupost de gastos arrivava á la respectable suma de 15000 duros; y pláume fér constar que es tant gran l'entusiasme que se sent per l'ORFEÓ que estava ja casi coberta la suscripció esmentada quan nostre representant á París D. Pere Coll nos comunicá noticias que feyan impossible la realisació de nostre ideal.

Encare avuy no havém pogut saber quin haja estat lo móvil pero es lo cert que se 'ns imposaren certas trabas que feyan impossible portar á cap l'excursió.

Fou aquesta un'altra imposició més que no podiam contrarrestar y de voler persistir en la idea primitiva no podiam representar lo lluhit paper á que está avesat l'ORFEÓ ja que no haviam trobat disponibles locals dignes de sa importancia y avans que anar á parar á un Moulin Rouge ó altre cosa per l'istil preferirem desistir y quedarnos á casa esperant millors temps que forsosament deurán tornar ja que no es llógich creurer que l'odi á tot lo que sia cultura catalana degui durar eternalment.

Axis donchs quedá solzament aplassada l'excursió que si, Deu vol, tal volta l'any 1901 puga durse á terme.

Es obligació meva fer constar l'agrahiment que debém tots á D. Pere Coll per son bon zel y activitat en desempenyar tots quants encárrechs se li feren relacionats ab l'excursió susdita.

L'altre encàrrech que rebé la Directiva de la General fou buscar la manera d'obtenir un local propi y adequat per estatge social.

A n'aquest fi se féren diferents estudis que no donaren lo resultat desitjat ja que 's lluytá ab la falta de capital, y las necessitats de l'ORFEÓ obligan á buscar un punt céntrich y aixó forsosament significa un fort desembols.

Es per aixó que comprenent que lo local que tenim no reuneix en absolut totes les condicions desitjables y haventse ofert la casa n.º 7 del carrer Baix de Sant Pere que á totes llums era millor á la actual, máxim tenint la ventatja d'estar en venda, motiu per lo qual hi havia l'esperansa de poder adquirirla ja que lo desembols primer que tenia que ferse no era molt quantiós, se feren moltes gestions encaminadas á obtenirla en arrendament y teniam ja ultimat lo tracte faltant solzament firmar lo compromís donchs lo borrador del contracte estava fet de conformitat, quan l'Apoderat del propietari digué que no podía portarse á efecte per haverse presentat comprador.

Més tart se reprengueren las negociacions que no poguerem acceptar per considerar onerosas per l'ORFEÓ las condicions que s'exigian.

Certament que lo cambi de local s'imposa pero aixó es un assumpto que no pot durse á terme de qualsevol manera sino que ha d'esser fill de un madurat estudi, despres de veurer ben clarament las ventatjas, reals y positivas que puga reportar tan important decisió.

Aixís donchs toca á la nova Junta veure lo modo de portar á cap aquest encàrrech.

Las relacions de bona amistat que ha vingut sostenint nostre ORFEÓ ab altres Societats, Entitats, Corporacions y particulars, seguexen essent inmillorables.

Será suficient detallar lo nom de las que en lo passat any nos han distingit ab sas comunicacions perque vos po-

guéu fer càrrech del bon estat de nostras relacions exteriors:

«Unió Catalanista»; «Associació de Coros de Clavé»; «Catalunya Nova»; «Capella de Manacor»; «Escola Jordiana Orfeo Canigó»; «La Violeta», de Vilafranca del Panadés; «Lira Orfeo»; «Sociedad Coral El Panadés»; «Unió Regionalista»; «Agrupació Protectora de la Ensenyansa Catalana»; «Orfeo Mallorquí», de Palma de Mallorca; «Centre Excursionista de Catalunya»; «Société Royale des Artisans Reunis de Bruxelles»; «Tertulia Catalanista»; «Centre Catalá de Sant Feliu de Guixols»; «Agrupació Catalanista de Banyolas»; «Associació Catalunya», de Lleyda; «Agrupació Catalanista de Sitges»; «Centre Catalanista Gracienc»; «Teatre Catalá», Romea; «Direcció del Gran Teatre del Liceu»; «Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat»; Bisbe de Vich; Felip Pedrell; Ajuntament Constitucional de Barcelona; Alcaldía del Masnou; Excm. Ajuntament de Vich; Diputació, Ajuntament y Cabildo de Mallorca; Alcaldía de Valls; «Ateneu Tarrasench de la classe Obrera»; «Asociación Artístico-Arqueológica Barcelonesa»; «Círculo de la Izquierda del Ensanche»; «La Almudaina», de Palma de Mallorca; «Creu Roja», «Sociedad Económica de Amigos del País».

La premsa ha seguit ocupantse de nosaltres ab l'elogi á que nos te acostumats ja d' antich. Heus aquí los noms dels periódichs que han parlat del ORFEÓ en lo passat any: «La Renaixensa»; «La Veu de Catalunya»; «Setmana Catalanista»; «La Nació Catalana»; «L' Atlántida»; «Lo Jovent Catalá»; «Pel y Ploma»; «La Veu del Segre»; «Joventut»; «Catalunya Nova»; «Le Monde Musical»; «La Esquella de la Torratxa»; «Correo Catalán»; «Diario de Barcelona»; «Diario del Comercio»; «Hispania»; «Boletín Musical»; «La Vanguardia»; «La Publicidad»; «Diario Mercantil»; «Las Noticias»; «La Dinastía»; «El Noticiero».

L' estat financier de nostra Entitat es altament satisfactori y lo millor que s' ha conseguit desde que existeix, ja que liquidat tot, queda un remanent en caixa de Ptas. 8860'44, saldo 31 de Desembre, com vos detallará lo Sr. Comptador.

La nostra biblioteca literaria ha sigut enriquida durant lo present any ab 133 obras en 141 tomos. D' ellas, 13 obras en 18 tomos han sigut compradas, las restants 120 obras en 123 tomos son donatius ab que s' han dignat distingirnos los següents senyors, á tots los quals dono en nom del ORFEÓ les més corals mercés per sa generositat: D. Jaume Puigventós; D. Ramon Roca y Sans; D. Jacinto Verdaguer; D. Adrià Gual; D. Narcís Oller; D. N. Font y Sagué; D. Joaquim Miret y Sans; D. Francesch Carreras y Candi; D. Joaquim Cabot y Rovira; D. Camilo Valls; D. Ernest Soler de las Casas; D. Francesch Fayos; D. Joan Llavarias; D. Evelí Doria y Bonaplata; D. Francisco Romaní y Puigdengolas; D. Eduart Coca; D. J. Bayona Durán; D. Joaquim Hostench; D. Antoni Bosch; D. Pere Alsius y Torrent.

Queda aixís, ab l' augment susdit, constituïda nostra biblioteca literaria per 238 obras en 270 tomos.

Per lo que toca á la nostra biblioteca Musical l' augment es també molt considerable.

Possehim: Obras, 616; Partixellas, 13090.

Debém fer constar los següents donatius: *Chanson Galante, Deux Chœurs, Sous Bois*, de Moreau; *Dómine puer meus jacet*, Bordes; 3 tomos *motets religiosos*, varis autors, (reg. de D. Joan Millet); 1 tomo *Chors*, per Erlanger, (reg. de D. Joan Millet). A quins senyors dono las més corals mercés per sos donatius.

L' ordre y distribució d' ensenyansas d' aquest curs es com segueix:

SECCIÓ DE NOYS

(DIMARS, DIJOUS Y DISSAPTES)

Deixebles: de 11 á 1.—*Solfeig teórich y práctic*, per lo soci y mestre D. Joan Salvat.

» de 6 á 7.—*Solfeig y Vocalisació*, per lo mestre D. J. Salvat.

Coristas: de 5 á 7.—*Solfeig Superior, Teoría y Conjunt*, per lo soci y Mre D. Joseph M.ª Comella.

SECCIÓ DE SENYORETAS

(DILLUNS O DIMECRES)

Coristas: de 8 á 10.—*Solfeig*, per las socias Srtas. Margarida Obrador, Pilar Roca y Dolors Millet.

» de 8 á 10.—*Vocalisació*, per la mestra Dª E. Wehrle

» de 8 á 11.—*Solfeig Superior y Conjunt*, per lo mestre D. J. M. Comella.

(DIVENDRES)

Coristas: de 8 á 9.—*Vocalisació*, per la mestra Dª E. Wehrle

» de 8 á 10.—*Solfeig y Teoría*, per lo mestre D. J. M.ª Comella.

SECCIÓ D' HOMES

(DILLUNS, DIMECRES Y DIVENDRES)

Deixebles: de 9 á 11.—*Solfeig teórich y práctic*, per lo soci y mestre D. Joan Salvat.

Coristas: de 9 á 11.—*Vocalisació y Conjunt*, per lo soci y mestre director D. Lluís Millet.

LAS TRES SECCIONS

(DIMARS Y DISSAPTES)

Coristas: de 9 á 11.—*Lectura á primera vista y Conjunt coral,*
per lo mestre director D. Lluís Millet.

Nostra ja molt nutrida secció coral ha tingut durant lo any 1900 poch mohiment. Heus aquí las xifras:

	1899			1900		
	Deixebles	Coristas.	TOTAL	Deixebles.	Coristas.	TOTAL
Secció de noys.. . .	32	46	78	21	52	73
» senyoretas	8	54	62	13	61	74
» homes.. . .	21	98	119	19	88	107
TOTALS.. . .	61	198	259	53	201	254

Baix lo punt de vista artístich es també aquest un dels anys profitosos per nosaltres.

La activitat que desde son naixement ha demostrat sempre al ORFEÓ CATALÁ no ha minvat tampoch aquest any y los llors han seguit coronant, com de costúm, los esforços de tots, mestres y coristas.

Los actes públics en que havém sapigut donar galana mostra dels estudis y avensos fets han sigut:

1.er de Janer: Concert al Lírich, pera 'ls socis protectors.

14 » » » de pago.

Mars y Abril: Concerts al Liceu, ab la orquesta del Mestre Nicolau.

1.er de Juliol, Excursió á Tarrassa: Missa del Papa Marcelo á la Iglesia y Concert al Teatre Principal.

4 de Juliol, Excursió á Vich: A la Catedral Missa del Papa

Marcelo, y al Ofertori, Coral d' En Millet y Concert en lo Teatre Principal.

15 de Juliol, Excursió á Vilafranca: Missa del Papa Marcelo, en l' Ofertori, Ave-María, de Victoria, y Gradual, d' En Comella, y Concert al Tívoli.

25 de Juliol, Excursió á Reus: Concert al Teatre Fortuny.

8 Desembre: Concert á Novetats, pera 'ls socis protectors.

17 » » al Principal, de pago.

Per no fer interminable aqueixa tasca, que per esser recort de fets que tots conixeu, y redactada per ma inexperta ploma ha d' esser forsosament pesada, passaré per alt molts detalls y me fixaré en los més culminants, deixant á part los Concerts del Liceu, que vos descriurá lo mestre Millet, infinitament millor que jo podria ferho.

Per altra part ¿perque fer constar que á tot arreu nos escoltaren ab verdadera fruició y cada una de las pessas del programa fou aplaudida á desdir? ¿Perque dir que en tots los concerts tingueren de repetirsen algunes? Lo primer res té de extraordinari, donchs no s' ha dat un sol cas desde que existeix aquest chor que no haja succehit lo mateix. Lo segon menys encara ja que 'l públich no 'n tindria prou encara que 's repetíssin totes.

Cal si fer notar l' entussiasme ab que nos rebé Tarrassa, venint á rebrens á la estació l' Ajuntament ab los gegants, nanos, balls de bastons y pendons, y conduhintnos ab entussiasme indiscriptible fins á la iglesia ahont assistirem y cantarem la missa y després al hostatje y al Concert. A tot arreu sempre lo mateix entussiasme fins al reembarcarnos á la Estació ahont los viscas á l' ORFEÓ y á Catalunya alternats eran atronadors.

Cal també remarcar en nostra estada á Vich, ahont l' Ajuntament vingué á rebrens en corporació, las mostras de delicat afecte y coral estimació ab que nos distingiren; no permetent l' Ajuntament dexarnos ni un sol instant anant sempre solícit ab nósaltres fentnos disfrutar de las delicadas atencions que 's tenen ab un hoste que es agradable.

En aquesta escursió nostre sagrat emblema la Senyera,

fou tocada de la Reliquia de Sant Miquel y al sortir de la Catedral visitarem al Sr. Bisbe Doctor Torres y Bages, qui se digná benehir lo llas que acabava de regalar l' Ajuntament á nostra estimada Senyera. Cantarem la Salve d' En Brunet.

Més tart los joves del Círcol Literari compliren de obsequis y atencions á les Senyoretas del coro.

Per tot se vegé l' ORFEÓ aclamat y victorejat y l' entusiasme se desbordava al nostre pas.

Fou verdaderament un día remarcable per tots y que no oblidarém may.

Remarcable fou també l' anada á Vilafranca.

La població nos rebé endiumenjada ab domassos als balcons, venint á rebrernos á rebrens lo coro La Violeta ab son digne Director lo Sr. Incenser que junt ab una gernació inmensa nos feren una rebuda entussiasta.

L' Ajuntament nos feu ofrena d' un magnífich pergami recordatori de l' excursió.

Las senyoretas foren obsequiadas ab preciosos ramets y tots plegats ferem cap á la Iglesia.

Sempre en mitj del més gran entusiasme y essent aclamats á cada pas anarem després de dinar al Tívoli á donar lo concert y recullirem la munió de aplausos de costúm.

Lo coro La Violeta baix la experta é inteligent batuta de son Director lo Mestre Sr. Incenser nos obsequiá durant lo dinar cantant varias pessas de son escullit repertori ab l' ajust, afinació y bon gust que es de costúm en ells.

Deslluhí un xiquet la diada una nota trista.

Nou joves anavan de Vilanova á Vilafranca, ab motiu de assistir al concert de l' ORFEÓ, portant una bandera de la nostra Patria, y com en aquestos malaventurats temps resulta un crim honrar á la mare Patria foren detinguts y ficats á la presó per ordre del comandant militar.

Per fi, tot Vilafranca en la estació nos doná l' arreveurer ab viscas á Catalunya y al ORFEÓ.

Cal també fer esment de l' anada á Reus.

Ja al passar lo tren per la fàbrica del Sr. Guarro la gent desde la teulada de la metexa nos saludaren.

A Vilafranca s' entregá un missatge de salutació pera los presos vilanovíns que encare seguían allí, lo quin anava suscrito per innumerables firmas de socis del ORFEÓ.

Al passar lo tren per la estació dels Monjos, nos saludaren desde la torre del Sr. Vidal y Valenciano.

Ja á Reus l' arribada fou cordialíssima.

Desde que 'l tren entrá en agulles un públich nombrosísim aplaudí y vitorajá al ORFEÓ, á Catalunya y al mestre Millet. Entre 'ls que 'ns van venir á rebre y que formavan la corrua hi havían l' *Associació Catalanista*, l' *Eco Republicano*, la banda de *La Palma*, l' *Orfeon Reusense*, la banda del *Centro de Lectura*, y la *Lliga Catalanista*, quiscuna entitat ab ses senyeres é insignies. Per tots los carrers era saludada nostra senyera y vitorejada nostra institució ab entussiasme. Devant de la casa de la Ciutat s' entoná 'l «Cant de la Senyera», que fou ohit per tothom qu' omplía la plassa ab lo cap descobert, ab tot y 'l fort sol que hi feya.

Després de descansar curta estona al local que la Lliga Catalanista ocupa en la mateixa plassa, passarem á la iglesia de Sant Francesch, ahont s' hi cantaren algunes composicions de música religiosa, per no permetre la hora anar á ferho á la ermita de la Misericordia, tan venerada dels reusenchs.

A la tarde ferem cap al Teatre Fortuny, ahont foren obsequiadas las senyoretas orfeonistas ab rams de flors, están lo teatre completament endiumenjat y s' hi doná 'l concert, que fou una ovació contínna.

A qué repetir aquí lo mateix que he dit de les demás escursions que acabo de ressenyar? Aquí, com per tot, l' entussiasme seguí sempre nostres passos. Desde la estació al saltar del tren fins al retorn. nostre pas per Reus fou un triomf constant, inesplicable.

Aquests foren, ressenyadas á corre-cuita, las festas en que prengué part l' ORFEÓ durant l' any que acava de transcorre.

Després lo Mestre Millet, inseguint com á costúm la nove-

tat introduhida l'any passat, vos farà sentir ab aquella elegancia, sobrietat y poesia que tan distingeixen sos sempre anyorats y corpreneadors escrits, la ressenya de la série de concerts del Liceu y la dels estrenos verificats durant lo any 1900.

Molts han sigut los testimonis de apreci que ha rebut l'ORFEO de diferentas entitats y corporacions.

Permeteu-me que vos en fassi un breu inventari.

En conmemoració de la série de concerts efectuats al Liceu, fou engalanada nostra artística Senyera ab una preciosa corbata ab que la obsequiá la orquesta dirigida per lo Mestre Nicolau.

També nos fou entregat per lo Excm. Ajuntament de Vilafranca, en nom de la població, un magnífich pergami recort de la excursió que efectuarem á n'aquella hermosa Vila.

Com ja vos he detallat, á Vich obsequiá l'Excm. Ajuntament á nostra Senyera ab un artístich llas. Ademés s'ens feu entrega d'un preciós pergami, ofrena ab que volgueren commemorar nostra excursió los Socis del Círcul literari de aquella ciutat; una comissió del mateix vingué á Barcelona expofés per aquest objecte.

En nostra excursió á Reus, fou honrada nostra Senyera ab una magnífica venera de regidor de dita ciutat.

En recort de la excursió que en Setembre de l'any 1899 verificarem á Sant Feliu de Codinas reberem la visita de una comissió presidida per lo magnífich Sr. Alcalde que 'ns feu entrega de una rica y artística planxa de plata cisellada, sobre marbre negre. Després de un patriotich y encomiastich parlament del Sr. Alcalde que fou dignament contestat per nostre President, s'obsequiá á la comisió ab un concert íntim quedant agradablement satisfets.

També en conmemoració del concert que en Desembre de l'any 1899 tingué lloch en l'hostatje dels «Segadors» de Sans», forem visitats per una nombrosa y digníssima comissió

de dita agrupació, que nos feu present d'una preciosa y artística planxa de ferro damasquinat. En obsequi á ells se cantá per nostre coro algunas pessas que despertaren en tots los presents l'entussiasme fill de la fraternitat y comunitat de ideas, quedant tots molt satisfets de la germanor que regná.

Ab motiu de haver anat la Capella de Sant Felip Neri á Cassá de la Selva, á donar un Concert, foren portadors d'un artístich treball en suro, regalo que feu la població á nostre ORFEÓ CATALÁ. Sens dupte volgueren honrar al pare en la filla, ja que tal es dita Capella envers l'ORFEÓ.

Finalment reberem la visita del coro de Vilafranca «La Violeta», que baix la intel·ligent batuta de son digne director Sr. Incenser, executá ab molt ajust y precisió alguns números de son repertori, en obsequi al ORFEÓ, qui per sa part correspongué á la deferencia cantantne d'altres. Regná lo més coral entussiasme y en tan agradosa companyia passá en un moment tota la tarde.

Tals son las visitas y presents ab que ha sigut distingit nostre ORFEÓ durant l'any que acabém de transcórrer.

Rebin donchs tots, l'expressió de nostre més sincer y coral agraïment.

Y ja que d'agraïment tracto, permeteume que al ferlo estensiu á tots los coristas en general per son bon comportament y la abnegació y bons desitjos de tots ells, per augmentar la gloria de nostre estimat ORFEÓ, fassi especial menció de las Srtas. Millet, Roca (Pilar) y Obrador, que ab tan bon zel han contribuït á facilitar las tasques artístichas d'aquest ORFEÓ, encarregantse de las lliçons de solfeig á las senyoretas: y aixís mateix dech esmentar als senyor Bibliotecaris don Antoni Roca y D. Francesch Pujol, que ab tanta intel·ligencia com bon zel han complert sa penosa tasca d'atendre los innumbrables quefers que en sí porta la biblioteca.

Bastantas han sigut las milloras que s'han introduït en lo local.

En primer lloch dech fer constar l'aranya que hermoseja

aquest saló, feta segons dibuix y baix la direcció del soci senyor Serrá, qui no volgué admetre retribució de cap mena per son treball. Plaume, fer constar en eixa Memoria l'agrahiment que li es deutor l' ORFEÓ per tan bella obra.

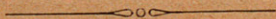
S' han portat á terme algunas milloras en lo local, com l'engrandiment de un saló destinat á café y restauració de varies altres dependencias.

Además ha sigut enriquida la colecció de retratos de compositors eminents, y augmentat lo mobiliari.

En la Junta General convocada per la Directiva que tingué lloch lo 31 d' Agost últim y quina acta vos he llegit abans, se presentaren varias esmenas á projectes d' adició al reglament de coristas.

La Directiva s' ha ocupat detingudament d' ellas y més tart vos proposará unas adicions á fi de que la General las discutexi y aprobi.

Y ja que ma tasca es acabada, permeteume que dongui gracias á Deu que alena al ORFEÓ á seguir honrosament lo camí de gloria en que ab tant esplendor s' iniciá de bell principi y guiat per Ell cada any al verificar nous avensos se fa mereixedor de que ab orgull per tota la terra catalana lo nom sia del ORFEÓ com un dels agents que ab més fermesa contribueixen al desvetllament dels cors y 'ls inicia en las ideas de las reivindicacions que tots desitjem.

COMPOSICIONS ESTRENADAS L' ANY 1900

La Sesta. NOGUERA

Per las tres seccions.

LA SESTA

Tota sola es la natura
i a l' entorn tot calla i dorm.
Lluny, sens fi, 's perd la gran planura.

Dolça pau d' el cel devalla;
cau d' el cel l' ensopiment;
tot s' acluca; tot dorm; tot calla.

Y el bes d' el sol flamejant de mitg-día
beu amb deliqui el terré enamorat.
A 'n aquesta ombra, d' amor s' hi somnía
entre les garbes, costat per costat...

La feïnera falç descansa;
canta enfora l' oratjol.
i les comes van emboirantse.

L' esperit retut decau;
sens piefat el sol abrasa;
tot es somni i repós; tòt pau.

Y el bes d' el sol flamejant de mitg-día
beu amb deliqui el terré enamorat.
A 'n aquesta ombra, d' amor s' hi somnía
entre les garbes, costat per costat.

La vista 's mor dins l' espai.
Pel bosch llunyá canta el vent.
La terra tomba en desmay.
L' ànima fuig dolçament...

GABRIEL ALOMAR.

La Mort del Escolá. NICOLAU

Per las tres seccions.

LA MORT DEL ESCOLÁ

A Montserrat tot plora,
tot plora d' ahí ensá,
que allí á l' Escolanía
s' es mort un escolá.
L' Escolanía, oh Verge,
n' es vostre colomá.
A aquell que ahí us cantava,
quí avuy no 'l plorará?
Dins una blanca caixa,
mirau que hermós está!
N' apar un lliri d' aigua
que acaban de trencá.
Té 'l violí á l' esquerra.
que solia tocá,
lo violí á l' esquena,
l' arquet á l' altra má.
Sos companyons de celda
lo duen á enterrá.
Lo rossinyol refila,
refila més enllá:
quan veu l' Escolanía
calla per escoltá.
Lo cant de las absoltas
lo venen d' assajar:
lo primer vers que cantan
del cel sembla vessar;
al segon vers que cantan
se posan á plorar.
¡Oh Verge de clemencia
volgueulo perdonar!
¡Oh dolça Verge pia,
al cel deixeulo entrar,
á aquell que assí en la terra
vos va adorar.

Los monjos també ploran,
sols canta un hermitá,
sentint cantar los ángels,
y ab ells lo non germá,
aucell qu' obre les ales
y cap al cel se 'n va.
Mentre ell canta pels aires
son violí tocá

.
y dins lo cel entrá.

JACINTO VERDAGUER, PBRE.

Lo Ball dels Ceps. VILLEGAS

Per la secció d' homes.

LO BALL DELS CEPES

Tot ho enrogeix lo sol ponent:
ja un altre día va cayent:
Vinga la dança, vinga, vinga.
ans que la fosca torni amatent.
L' arrelam que aquí 'ns aferra
per la nostra mala sort,
ens fa esclaus d' un tros de terra
fins á la mort,
Ans que á l' hivern vejém fora d' aquí,
quantas geladas ens toca sofrí!
Quantas vegadas á ponent
ha d' enfonzarse 'l sol roent!
Si aquí no estessim tant aferrats,
tota la vida condemnats,
volaríam, volaríam
y qui sap hont aniríam.
Peró, bah, bah!
Per xó 'l bon temps ja tornarà.
Vinga dança!
Tral-la-ral-lá!
Ballem, ballem y celebrem
aquest nou día que enfonzem.

Cantem, cantem ab alegria,
cantem la mort d' un altre dial
A cada posta
més la gaubansa s' ens acosta!
Dansem, dansem ab quietut!
Cantem, cantem nostre himne mut!
Quan el bon temps retornará
aquest patir s' acabarà
y el fret crudel no 'ns gelará
com ara fa.
Tral-la-ral-lá!
Y ja allunyada la tristor,
del sol d' istiu á la claror,
ostentarem nostra verdor.
Y, de pámpols nostres coronat el front,
fugirá de l' home l' amargor del mon.
Recargolemnos, contorsionemnos...
Ay que bé que va!
Tral-la-ral-lá!
Que 'n durém de força
dins cada rahím!
Que 'n darem d' idees
en cada gotím!
Au, ballem, ballem sens mida!
Semblem morts: portem la vida.
Ballem el ball esbojerrat,
que prompte 'l sol s' haurá enfonzat
per llá darrera del serrat,
deixantnos sols la fosquetat.
Cantem! Ballem!
que an el bon temps ja tornarem!
Prou que vindrá!
Tral-la-ral-lá!

E. GUANYABENS.

Pregaria á la Verge del Remey. MILLET

Per la secció de senyoretas.

PREGARIA A LA VERGE DEL REMEY

Deu vos salvi ¡O Maria immaculada;
Verge santa del Remey.
Girau vostres ulls Regina apiadada
sobre la plana d' Urgell.

Vos, sou tota nostra vida y esperança
d' aquest castell del Remey

A vos prega y sospira ben confiada,
tota la plana d' Urgell.

Per nos á vostre Fill pregueu
ben amorosa,
Verge santa del Remey;
y vinga la gracia de Deu
ben abundosa
sobre la plana d' Urgell.

E. SUNYOL.

Parsifal. Gran escena de la Consagració WAGNER

Orquesta y chor.

Hénora. Llegenda bretona.. . . . NICOLAU

Orquesta, solos y chor.

Novena Sinfonia. BEETHOVEN

Orquesta, solos y chor.

CANTS DEL FINAL DE LA NOVENA SINFONÍA DE BEETHOVEN

SCHILLER

Recitatiu: Germans, á fora tristesal
altres cants joyosos entonats are sían:
de joya réssonanta!

CHORS

I

Joya, qu' ets dels deus guspira
generada dalt del cel,
vent de foch el pit respira
sota 'ls plechs del teu sant vel.
Si ajuntarse 'ls cors demanan
qu' un mal vent va separant,
tots 'ls homes s' agermanan
hont tas alas van tocant.
Si fortuna generosa
ens ha dat un bon company
oh companya graciosa
cantarém ab mes afany.
Sols si un cor hem fet ben nostre
forta veu podrém lluhí.
...Pro mes d' un girant el rostre
fugirá plorant d' aquí.
Joya tots voldríam héure
bó y seguint son pas florit,
y de joya tot s' abeura
de Natura en l' ample pit.
Joya es bés y primavera,
joya bons amichs ens feu...
Goig fou dat al cuch en terra
goig al angel prop de Deu.

II

Goig! Els astres cantan gloria,
van pel cel rient triomfants.
Goig! rient corrém germans,
héroes som cantant victoria.

III

Abrasseuvos, homes, are:
un gran bes inflama 'ls cels.
Germans! sobre 'ls bells estels
hi há l' Amor inmens d' un Pare.

Humiliat, oh! mon!, tu are:
—¡Criador de terra y cels!
Dins la llum de mils estels,
dins la llum cerquemte encara.

Traducció de JOAN MARAGALL.

La Filadora. Cansó popular. MAS Y SERRACANT
Per las tres seccions,

Lonxe d'a terriña. }
Negra sombra.. } Baladas gallegas. MONTES
Per la secció d' homes.

LONXE D' A TERRIÑA

Lonxe d' á terriña
lonxe d' o meu lar
que morriña teño
qu' angustias me dan.
Non che nego á bonitura
ceiño d' esta terriña
ceiño d' a terra allea
quen che me dera n' a miña.
¡Ay meu alalaa
cando t' oirei!
Chousas e searas
cando vos verei.
Son as rosas d' estos campos
olentes e bonitiñas,
¡Ay quen a lo'che me dera
anque deitado en ortigas!
Lonxe d' a terriña
qu' angustias me dan
os que vais praela
con vos me le vai.

AURELIÁ J. PEREIRA.

NEGRA SOMBRA

Cando penso que te fuches
negra sombra que m' asombras
ó pe d' os meus cabezales
tornas facendome mofa.
Cando maxino qu' es ida
no mesmo sol te m' a mostras
y eres á estrela que brila,
y eres ó vento que zóa.
Si cantan, ès ti que cantas:
si choran, ès ti que choras
y ès ó marmurio d' o rio
y ès á noite y ès á aurora.
En todo estás é ti ès todo,
pra min y en min mesmo moras
nin me deixaràs ti nunca
sombra que sempre m' asombras.

ROSALÍA CASTRO.

Es donar una mostra de música inspirada en cants populars gallegos, lo que nos havém proposat al fer conexer las dos baladas de En Montes.

En Joan Montes, l' autor d' aquestas composicions, es un veritable cantor del sentiment gallego. En sas melodías s' hi sent aquella dolça tristesa que en sa terra diuen *morriña*; y aixís com es avuy En Ramon d' Arana qui amorosament recull las cançons que viuen esmaperdudas per aquellas valls, En Montes s' inspirá en ellas pera ferne música pròpia: música gallega.

Cap al vespre. STRAUSS

Per las tres seccions.

CAP AL VESPRE

SCHILLER

Baixa, deu resplendent! Els camps seden
la rosada frescal: tot-hom se cansa,
tos cavalls ja pantejan.
Febus s' enfonza al mar.

Mira que t' ha cridat des l' ona clara:
ben hermosa somriu! La sents com canta?
Corre, vola depressa,
Tetis: la deva ho vol.

Prest del carro descent y en sos brassos
llensa 's Febus; las bridas pren Cúpid
dels cavalls y 'ls atura:
prompte s' aveuran frisant,

Dret al cel guíu lleu la nit sos passos
ab sos cántichs y olors; amor avansa
tendre. Dorm y reposa!
Febus amant s' hi adorm.

Traducció de E. Suñol.

Strauss que sos poemas musicals per orquesta 'l posan al davant dels compositors vivents alemanys, se va proposar en la composició que avuy cantem, y en altra que pensem també fer coneixer á nostre públich, aplicar á las veus la polifonía moderna que tant esplendorament ha aplicat á la orquesta.

El *Cap al vespre* es com un himne apoteósich de l' hora baixa. De la gran combinació de las parts vocals ne resultan las mitjas tintas, aquella fusió de colors moridors del cayent de la tarde. El simbolisme de la poesia de Schiller se transforma en cosa real y viventa per medi del gran art de Strauss.

Aixís, en l' introducció del petit poema, en las quatre veus en que 's divideixen els sopranos, s' hi sent el *motiu del Sol*, que reflexa sos últims raigs sobre l' ample mar, mentres las veus del registre mitj fan sentir armonías quietas, y 'ls baixos y part dels tenors anuncian que 'l día 's mor. Allavors se desenrotlla una hermosa frase musical: «Mira qui t' ha cridat des l' ona clara: ben hermosa somriu!» Bressada per les veus de la natura que somniosament cridan á Febus al repós: son els pensaments d' amor de cap al vespre; y la frase 's reprén y rodola y creix dolsament bressada. «La sents com canta?» Y la cansó de l' ona se resolt amplament ab un unísono de tots los contralts. L' encantament s' ha complert: «Prest del carro descent y en sos brassos llensas Febus»; «las bridas pren Cupido dels cavalls y 'ls atura» y «prompte s' aveuran frisant». L' amor ha veusut al deu de foch. Allavors las mils veus y colors del día que mor se confonan, y

ab defalliment tot ressolant, se resolen en la majesutosa calma de la nit. Del fons del mar puja lleu la nit ab sos cànrichs y olors... y lo amor avansa tendre...

El moment poètic es sentit de debó pel compositor. El *motiu del Sol*, que primer era llum s' ha transformat en cant d' amor. Tot llanguideix; tot dorm y reposa amorosament...

En el Bosch... MOREAU

Per la secció de senyoretas.

Las Campanas de Nadal. COMES

Per las tres seccions.

LAS CAMPANAS DE NADAL

Comes va naixer á Valencia l' any 1568 y morí en 1643. Era deïxeble del celebrat compositor, també valenciá, Joan G. Pérez, y 's pot dir que la seva obra es considerada més sòlida que la de tots los compositors de l' escola valenciana. La principal característica de aquesta escola es l' us freqüent de la polifonia á gran nombre de veus. Així, entre las nombrosas obras d' aquest mestre son á vuit, deu, dotze y quinze veus, sobressortint un *Miserere* á setze veus repartidas en quatre chors que 's col·locavan: lo primer, al Altar Major al costat del Evangeli; lo segon, á l' orga gran; lo tercer, al Altar Major, al costat de l' Epístola, y 'l quart, á l' orga petita.

Cal fer notar que en nostre sigle en ple romanticisme fou adoptada per Berlioz una col·locació consemblant pera las quatre orquestas de metall de son gran *Requiem*.

En *Las Campanas de Nadal* es remarcable l' ingenuitat y frescor de sas melodías, sobre tot en las *coplas*, la vida y alegría que resulta de la gran combinació polifónica en las respostas chorals ab els crits dels pastors y la maynada, y lo característich del repich de las campanas. Sobre aquesta imitació diu el Pare Joan B. Guzman, benemérit recopilador de las obras d' En Comes, que es presa directament del repich doblat que encara está en us avuy y 's toca en diferentas solemnitats en la Catedral de Valencia.

Cansó amorosa... DANIEL.

Per las tres seccions.

CANSÓ AMOROSA

A quin moli vas
á moldre farina?
Alla 't trobaré,
donzella aixerida.

Lo blat de mos pares
alegra la vista:
si 'l vostre no es bo...
barreja qu' es díal

Si á casa no 'ns surt
fornada bonica,
la culpa 'n tindrà
qui menos la tinga.

Content jo estaré
pensant no m' oblidas,
puix menjas lo pa
de nostra farina.

J. RIERA Y BERTRÁN.

APENDIX

PARLAMENT

LLEGIT PER LO DIRECTOR DEL "ORFEÓ" EN LLUIS MILLET

ESTIMATS AMICHS:

Permeteu que vos digui quatre mots sobre 'l trevall artístich que ha efectuat nostre ORFEÓ durant l' any passat. No vull jo fer crítica de nostre propi trevall, del trevall técnich, solsament vull fer constar la transcendencia artística y també patriòtica, que en mon concepte, ha resultat de la direcció de nostres estudis, encaminats á fer coneixer obras capdals, amaraes del sant ideal que eleva y ennobleix l' ànima humana.

Perque, amichs, es cosa vella, encare que molts ho oblidan massa sovint, que l' art digne te de trascendir fins á la ànima, deixondantla amorosament, desnuntli los llassos que la lligan á la materia, somoguentla, donantli á tastar lo etern; fentla estremir ab anyoransas del gran Goig, matantli 'l cuch de la soperbia engendradora de la enveja, del egoisme y de tota la miseria humana; perque la vera bellesa ó siga l' art pur es lo resplandor de lo bó, de lo sant y de la Veritat eterna.

Durant l' any darrer, badall de mort del nuvolós segle

dinou, alguna obra ha cantat l' ORFEÓ, que en veritat entra en la categoria d'aquest art lluminós. Cal sols anomenar-vos la *Novena Sinfonia* de Beethoven.

En lo període d'engendrament de nostra Corporació, ja fantasiavam coses hermosas pera ella; y com mare videnta que ja veu gran y hermós al fill que portá en sas entranyas, y en somnis lo veu resplendent de gloria y ja s'enmiralla en sos ulls y 'l petoneja en sas galdas y 'l veu admirat de tothom per sas grans gestas, aixís nosaltres véyam ja nostre chor interpretant las grans obras clássicas del art vocal y 'l somniavam gran y admirat, estimat de tothom; y com á visió més resplendent, més estimada encare, nos véyam sota las alas del geni de Beethoven cantant son himne á la Joya, coronament de la obra capdal del més gran dels músichs moderns. Mes aixó ho véyam lluny, molt lluny, encare que hi créyam ab fermesa.

Are veusaqueu com, l' any passat, se realisá nostre somni. ¡Fetxa memorable pera nosaltres la del día que s' executá per primera vegada á Barcelona la *Novena Sinfonia* ab chors!

Tantes vegades com s'havía intentat en nostra ciutat fer sentir aquesta obra sencera ab las parts vocals del final se 'n havia hagut de desistir per no trobar ó no poguer organisar una massa choral prou apte.

Nostre ORFEÓ després de pochs anys de vida ha pogut fer aquest servey á la cultura artística de Barcelona. Nostre chor que va comensar cantant solsament las cansonetas de la terra, (y que las cantarà sempre perque en ellas hi ha la rahó de sa existencia) ha arribat á entonar lo qu'en podríam dir himne triomfal de nostre art diví.

Si per desgracia nostre ORFEÓ hagués mort l' endemá mateix del día del estreno de la *Novena*, per aquest motiu solsament son recort haguera sigut grat á tots los que estimem ab sinceritat al gran art, en nostra terra. Y nosaltres hauríam de considerar per ben pagats tots nostres esforços y afanys, per més que molts altres fruyts han donat aquests y 'n donarán, si Deu ho vol, per anys y anys, y de aixó estéune ben segurs.

La *Novena Sinfonia* s' aixecava com montanya santa entre la gran varietat d' obres, moltes d' elles de gran valor, que formaven los programas d' aquella série memorable; precedida de sas vuyt germanas, ella las resumí totas.

Las nou sinfonías de Beethoven donadas en ordre cronològich formavan com las denas d' aquell rosari d' obres antigas y modernas, relligiosas, clásicas y románticas.

La sublim escena de la consagració del Parsifal la cantarem per primera vegada sense ajuda de coristas de fora casa: tant el chor exterior com los dos interiors estavan formats solsament per nostres cantors.

Al Parsifal seguí com obra important la hermosa llegenda *Hénora* de nostre estimat soci honorari lo mestre Nicolau, factor principal y ánima d' aquella série de concerts, á qui devém tant nosaltres y tant li deu l' art musical de Barcelona. Ell fou lo valent capdill d' aquella campanya, dirigint la orquesta y 'ls conjunts ab aquell seny, ab aquell sentiment fondo, ab aquella sobrietat que resulta d' aquella qualitat que poch directors posseheixen, la de tenir una concepció clara y total de la obra que 's deu interpretar; no deixant que efectes parcials, resultat de modificacions, de moviment y de intensitat qu' han de ser de relleu secundari, esborrin ó confonguin las líneas generals de la composició. Orgullosos havém d' estar nosaltres d' anar al seu costat en l' aixecament de la cultura musical de nostre poble.

A *Hénora* seguirén obres de Berlioz, Grieg, Mendelshon, un poema d' en Lamothe, distingit y jove compositor de la terra, y altrás composicions pera orquesta sola.

Pera chor y orquesta hi havia lo chor dels pelegrins del *Tanhauser*, l' *Halleluya* de Häendel, la *Verge bressant* de Franck; l' *Ofertori* del Requiem de Berlioz, la meua *Pregaria á la Verge del Remey*, etc.

Al presentarnos al Liceo ho feyam ab cert temor, perque tot, allá, nos era nou: teatre y públich; aquell públich que aterra als artistas d' ópera, que aixeca reputacions ab ovacions delirants y l' endemà las enfonsa ab fenomenals escándols. Aquell públich compost de elements que desconexían

per complert á l' ORFEÓ y que quan á l' escena no hi veu comedia, acostuma á badallar de fástich.

Donchs be, ja sabeu com aquell públich se deixá vencer per nostres cants. Li donarem humils cansons de la terra que li devían despertar remordiments al toparse ab lo recort de las concupiscentas melodías d' ópera que han omplert aquella sala anys y anys; li donarem pessas d' en Clavé y no 'ls hi semblaren *ordinarias*, música polifónica relligiosa d' aquella que 'ls mestres de capella no s' atreueixen á executar perque es *massa séria*, que ocupava parts senceras de concert, y tot ho aplaudí de debó, y en las pessas de més efecte hi havían verdaderas ovacions.

Mes no es pera descriurer ma pobre pluma lo seguit de exaltacions artístich-patrióticas que 's succehiren aquells dies.

Tot, tot s' aplegava pera que aquells concerts resultessin una cosa memorable. Lo que de moment semblava contrariar l' éxit se resolía després á favor, promovent majors esclats de gloria.

L' embarch de la Senyera fou l' espurna qu' encengué la foguera.

¡Quína resplendor amichs! A mí 'm semblá un somni. La Senyera deslliurada de las mans del fisch, va ser l' emblema de la patria deslliurada. Encara 'm sembla véurela aquella gernació dreta, cridant, espategant de mans, volèyant mocadors y barrets, saludant, glorificant nostra bandera. Alló era com l' esclat d' un amor empresonat de molt temps. Era una exaltació ab fondo d' amor y ràbia, perque la glorificació de la Senyera, en aquell mioment, significava la glorificació de Catalunya, de nostra estimada mare. Nostre drap sagrat que benehí lo bisbe Morgades en la Montanya santa de la patria, era llavoras lo símbol de la vera Catalunya, la Catalunya sentiment, la Catalunya idea, la Catalunya caràcter, aclamat per son poble delirant d' amor.

No, no era pera nosaltres aquella aclamació; era pera nostra mare terra. Per aixó l' havém de recordar ab goig més que cap altra ovació de nostra vida artística.

La mar quan está fortament revoltada no 's calma tan fàcilment: Los concerts que seguiren al de l' exaltació de la Senyera tots foren sorollosos. Al entusiasme artístich s' hi afegí 'l patriòtich. Ab aixó no hi perdé res l' art y hi guanyá Catalunya.

No hi perdé res l' art perque la *Novena Sinfonía*, que se executá en un d' aquests concerts, s' aguantá serena, dominadora, com montanya altiva de amplíssima base que aixeca lo seu cim fins als nuvols. Y jo 'm figuro, amichs, que aquesta obra altíssima fou com lo geni invisible que congriá las tempestats de tota la série. Fou com lo geni de las serralladas, que xuclant forsas de la natura, de una boyrina 'n fa un cap dé nuvol que s' infla, espesseix y creix fins á convertir-se en nuvolada negrosa y encastellada. Lo pastor s' amaga á la barraca; las ovellas 's' apretan apilotantse pera aguantar la rufulada. La tempestat reventa; los llampechs cégan la vista, la tronada sembla esberlar la montanya, l' aygua amara la crosta de la terra, furiosament saltant córrechs avall...

...Mes alló es sahó per la terra, es aygua regalada pel sedent caminant, es verdor, es primavera, es vida. ¿No foren tot aixó pera nosaltres, los contratemps y embarchs que sufrirem durant aquells días?

La série de concerts del Liceo fou, donchs, pera l' ORFEÓ un triomf; conquistarem un públich nou despertantli entusiasme artístich y sentiment patriòtich, y además nos doná ocasió de cantar la part choral d' una de las obras més enlayradas que ha produhit la humanitat.

Mes si aixó fou lo granat, no fou pas lo únich de bo que férem en lo transcurs del any.

Lo día primer de Janer dedicavam un concert á nostres socis protectors, y en ell estrenarem varias composicions, entre ellas *La mort del escolá*. ¿Voleu que vos conti las excelencias d' aquesta obreta, si tots las haveu gosadas tan com jo? ¿Voleu que vos conti lo pur sentiment que se 'n desprén? ¿Voleu que vos diga com es feta de má mestra, com la técnica no mata la inspiració y com la inspiració se serveix del art pera produhir la finalitat poética? Sols vos vull dir que

aquesta obra nos pertany, es nostra, y á nosaltres nos deu en part la vida. Sí; pera nosaltres la escrigué 'l mestre Nicolau, l' amich de cor del ORFEÓ, y pensant en nosaltres la componia. Mes, un dia ell mateix me deya que s' havia enamorat de la poesia de Mossen Cinto no solsament per sa hermosura intrínseca, sino que també porque en aquell quadret hi veyia com un simbolisme de lo que es nostra Corporació: Aquell escolanet fill del poble, humil, cridat per Deu á la Montanya de la Moreneta, cor de Catalunya, pera cantar com rossinyol entre bardissas, virolays y Ave Marías, encarnació del esperit popular que sempre serva la fé en Deu y l' amor á la pátria; aquell escolanet, me deya, es l' ORFEÓ CATALÁ y per aixó vos l' he composta. ¡Que Deu li pagui!

En aquell mateix concert de primer d' any cantárem també per primera vegada *La Sesta* de nostre amich de Mallorca En Antoni Noguera, inspiradíssima y suggestiva composició basada en una cansó popular de aquella xamosa roqueta que tant estimém y tants bons recorts ne tením, y l' interessant *Ball dels Ceps* del malaguanyat Villegas, composició plena de animació y de vida, de sava de sarment, que fá que sentím doble condol per la seva mort que 'ns privá d' un temperament musical de gran empenta. En aquella diada també 's cantá per primera vegada la *Pregaria á la Verge del Remey* lletra d' en Esteve Sunyol posada en solfa per qui te 'l gust de dirigirvos la paraula en aquest moment.

Cal fer notar que 'ls quatre estrenos d' aquest concert fóren de composicions d' autors catalans y de caràcter marcadament catalá.

La última manifestació artística del ORFEÓ durant l' any que passém balans fou 'l concert del día de la Puríssima, dedicat també á nostres socis protectors y donat en lo Teatre *Novetats*. Tots vos deveu recordar de la importancia de las pessas que estrenárem: Lo difícilíssim *Cap Vespre* escrit á setze veus per Richard Strauss es tot un poema radiant de poesia, última paraula del art choral modern. Las *Baladas Gallegas* del malaguanyat Montes, son lo cant de l' ánima melangiosa de Galicia que corprén y fa plorar. La *Cansó*

amorosa d' en Daniel, aixerida y fresca, d' una factura inme-
llorable. En lo bosch d' En León Moreau, distingit composi-
tor francés de sólits coneixements que tan festejat fou per
nostre públich. Y per últim *Las campanas de Nadal* de Joan
B. Comes, un dels millors autors de la Escola valenciana
que tanta importancia tingué en lo segle setze y disset y que
ha sigut revelat al món musical pel Pare Guzman, avuy mes-
tre de capella del Monastir de Montserrat, qui fa alguns anys
publicá una selecció de las obras del gran mestre.

Totas aquestas obras que estrenarem aquell día, ténen
ánima á dins ¡y !l' ORFEÓ, estudiantlas y fentlas coneixer, ha
fèt art sério al mateix temps que art pera la pátria.

Y ara per acabar, permeteu que dongui las gracias á
n' aquesta massa choral que ab tant amor ha trevallat estu-
diant totas aquestas obras. Feu que no 's refredi aquest es-
calf d' art y d' amor á la terra que cóva aquí dins y 'ns ager-
mana. Tingueu la mirada del esperit fixa sempre en nostra
Catalunya; per élla trevallém fent art noble, art digne. Per
aixó es precís covar l' amor en nostres pits y espúrgarnos dels
recels que, fills de petites miserias, sempre se aferran en lo
cor del home.

Cal lo sacrifici pera realisar obras nobles, y devegadas lo
sacrifici més 'costós, lo de veucers á sí mateix. Aném sempre
ab lo cap alt y 'l cor net. Tingueu tota la confiansa y tota la
fé en vostres mestres. Aixó es lo que haveu fet fins ara y fa-
reu, n' estich segur, d' aquí endavant. Jo per ma part vull
encare més, vull que m' estimeu; sense l' escalf del amor no
sabria tenir deixebles.

L' ORFEÓ és y ha sigut sempre una gran familia y á aixó
deu en gran part sa hermosa creixensa. Lo día que se vos re-
fredi aquest amor, encare que 'm creguesseu lo millor mestre
del mon, poseune un altre en mon lloch. Mentres la obra
no mori, jo 'm sabré resignar.

HE DIT.

LLISTA DELS SENYORS SOCIS

EN 30 D' AGOST DEL ANY 1901

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT

JOAN MILLET Y PAGÉS

VIS-PRESIDENT

JOAQUÍM CABOT Y ROVIRA

SECRETARI PRIMER

FREDERICH LÉON Y LUQUE

SECRETARI SEGON

MANEL ROCAMORA

TRESORER

TOMÁS MILLET Y ESTAPÉ

COMPTADOR

RAMON FARRARONS Y ALGUÉ

CONSERVADOR

PERE MARCARÓ Y BENAPRÉS

BIBLIOTECARI

FRANCESCH PUJOL Y PONS

VOCALS

ANTONI GIFREDA

JOSEPH MONTLLÉO

JERONI DE MORAGAS

MESTRES

DIRECTOR

LLUIS MILLET Y PAGÉS

SUBDIRECTOR

JOSEPH M.ª COMELLA Y FÁBREGA

PROFESSORA DE CANT

EMERENCIANA WEHRLE

PROFESSOR DE SOLFEIG

JOAN SALVAT Y CRESPI

SENYORS SOCIS HONORARIS

Dmitri Slaviansky d'Agrenéff.
Olga Slaviansky d'Agrenéff.
Antoni Gallissá.
Felip Pedrell.
Antoni Nicolau.

CORISTAS.—SECCIÓ D' HOMES

PRIMERS TENORS

Alegre, Pere.
Blanch, Joan.
Borrás, Rafel.
Botey, Arthur.
Cardús, Isidro.
Ferrer, Domingo.
Fernandez, Joaquim.
Folch, Pau.
Guiu, Ramón.
Jacas, Joan.
Massip, Emili.
Mestres, Eussebi.
Moya, Andreu.
Palau, Claudi.
Parera, Tomás.
Panso, Lluís.
Portell, Alexandre.
Pujol, Francesch.
Rafart, Eduart.
Roig, Arthur.
Vall, Jaume.
Ventura, Pere,

SEGONS TENORS

Anaya, Francisco.
Buscá, Gayetà.
Calvo, Ramón.
Daniel, Baldomero.
Ferrerí, Joseph.

Gaspar, Miquel.
Gonzalo, Eduart.
Guitart, Domingo.
Junoy, Emili.
Lapeyra, Enrich.
Lleyxá, Francesch.
Maluquer, Agustí.
Maluquer, Manel.
Mas, Joan.
Massagué, Abdón.
Oriol, Joan.
Pach, Ramón.
Sal, Ramón.
Sala, Angel.
Torán, Federich.
Vives, Rafel.

BARÍTONOS

Blanch, Joseph.
Bernades, Marian.
Castells, Tomás.
Ferrer, Joseph.
Flos, Antoni.
Masó, Andreu.
Maso, Joan.
Mayol, Jaume.
Montlleó, Joseph.
Nieto, Joseph.
Abrador, Joan.
Parera, Ramón.
Perello, Ramón.

Poblet, Joan.
Pomar, Ricart.
Pons, Francisco.
Possiello, Miquel.
Pujol, Ramón.
Rius, Miquel.
Romaní, Joan.
Saló, Joseph.
Salvat, Joseph.

BAIXOS

Beltrí, Carles.
Bergués, Joseph.
Bonet, Abel.
Daniel, Emili.

Daniel, Joseph.
Durán, Emili.
Escofet, Enrich.
Espinach, Joseph.
Garreta, Joseph.
Gil, Joaquim.
Gili, Joseph.
Gonzalez, Joseph.
Guerrero, Antoni.
Obea, Francisco.
Pedrals, Antoni. P.
Prat, Joaquim.
Salvat, Ramón.
Soler, Joan.
Valls, Miquel.
Xifré, Federich.

DEIXEBLES.—SECCIÓ D' HOMES

Agell, Lluís.
Fàbregas, Santiago.
Gaspar, Joseph.
Llauradó, Bonaventura.

Montaner, Enrich.
Rodon, Ciril.
Roig, Pere.

CORISTAS.—SECCIÓ DE SEYORETAS

Aymerich, Matilde.
Aguilera, Teresa.
Brugada, Concepció.
Bordas, Concepció.
Cardona, Assumpció.
Costa, Adela.
Costa, Joana.
Casas, Josepha.
Cleries, Mercé.
Castells, Angela.
Domenech, Angela.
Estapé, Francisca.
Estapé, Maria.
Espinach, Paula.
Espinach, Lleonor.
Falcó, Balbina.
Fortuyn, Rosa.
Farnés, Teresa.

Gimenez, Montserrat.
Gasull, Joaquina.
Gasull, Teresa.
Girbau, Concepció.
Huard, Emilia.
Lliurat, Lleonor.
Lliutat, Estrella.
Millet, Dolors.
Maffei, Sofia.
Maluquer, Rosa.
Marquet, Isabel.
Millet, Francisca.
Mató, Antonia.
Mató, Concepció.
Mas, Concepció.
Marcó, Elissa.
Marcó, Trinitat.
Obrador Margarida.

Ochoa, Mercé.
Puig, Mercé.
Pons, Rosa.
Palazon, Filomena.
Perciba, Carme.
Pomar, Dolors.
Pomar, Concepció.
Pausas, Maria.
Piñeiro, Josepha.
Roca, Pilar.
Roca, Loreto.
Rafart, Trinitat.
Rafel, Mercé.
Riera, Maria.
Sancristófol, Antonia.

Salés, Carme.
Salés, Dolors.
Salvat, Antonia.
Salvat, Maria.
Saló, Carme.
Ticó, Delfina.
Ticó, Angela.
Terrés, Rosa.
Uriach, Neus.
Uriach, Pilar.
Vill-lloch, Caritat.
Viladoms, Assumpció.
Vergés Josepha.
Xifré, Dolors.

DEIXEBLES.—SECCIÓ DE SENYORETAS

Casas, Lleonor.
Ferrer, Teresa.
Fixat, Joana.
Fixat, Maria.
Guilera, Mercé.
Lluberas, Josepha.

Miret, Teresa.
Pujol, Agna.
Saló, Teresa.
Serrallonga, Antonia.
Talleda, Francisca.

CORISTAS.—SECCIÓ DE NOYS (*)

Alsina, Antoni.
Artís, Alfons.
Blasi, Joseph M.^a
Bosuldú, Jaume.
Bosuldú, Rossendo.
Bruguera, Joan.
Carbonell, Francisco.
Castells, Frederich.
Corbinos, Elías.
Cleries, Joan.
Escofet, Joaquim.
Espiriach, Frederich.
Tortuny, Francisco.
Fornells, Francisco.
Fargas, Albert.
Güell, Joan.
Huard, Antoni.
Jordana, Faustí.
Lluberas, Jaume.
Mabras, Jaume.

Margalet, Antoni.
Miró, Joseph.
Montanya, Enrich.
Millat, Joseph.
Planas, Jaume.
Pal, Joseph.
Reisats, Joseph.
Rafel, Joan.
Roig, Joseph.
Richarte, Joaquim.
Sagalés, Jaume.
Soler, Amadeu.
Soler, Claudi.
Soler, Faustí.
Tarragó, Ramón.
Uriach, Enrich.
Vila, Rafel.
Vilalta, Joseph.
Xifré, Eduard.

(*) Los noys no son socis.

DEIXEBLES.—SECCIÓ DE NOYS

Camó, Joseph.
Carulla, Francisco.
Corbinos, Isidro.
Fornells, Francisco.
Jaquemot, Joan.
Massaguer, Ferrán T.
Millat, Joan.

Obiol, Sebastià.
Pujol, Ricart.
Reguant, Ignasi.
Suarez, Joseph.
Torrents, Enrich.
Vietti, Humbert.

LLISTA DE SRS. SOCIS DEL ORFEÓ CATALÀ

EN 31 DE MARS DEL ANY 1901

Alió, Francisco.
Augé, Miquel.
Arana, Francisco.
Arnó, Pere.
Aguiló, Eugeni.
Artés, Andreu.
Antich, Anton.
Alsina, Ferrán.
Arqué, Cárles.
Anglada, Silvestre.
Aragonés, Arthur.
Aguiló, Josepha.
Alvarez, Francisco.
Atcher, Joaquim.
Alsina, Pere.
Aguiló, Ricart.
Agustí, Eduart.
Anaya, Francisco.
Alfonso, Francisco.
Arias, Francisco.
Albertos, Humbert.
Astor, Pere.
Aguiló y Valls, Eugeni.
Artús y Ferrer, Joan.
Abadal, Joan.
Altet, Sebastià.
Aldavert, Pere.
Albet, Joan.
Albet, Francisco.
Alvarez, Pere.
Alba, Claudi.

Andreu, Joaquim.
Alonso, Ballesteros Mateu.
Arumí, Joaquim.
Alegre, Pere.
Arumí, Joan.
Arrau, Miquel. C.
Arquer y Pujol, Laureá.
Anfruns, Francisco de P.
Agell, Joan.
Arumí, Lluís.
Arajol y Però, Ramón.
Artís y Montalvo, Alfons.
Altarriba, Eduart.
Alemany, Miquel.
Augé y Carbonell, Joan.
Angelón, Lluís.
Alemany y Sagrera, Joan.
Alós y Herbera, Albert.
Aguilera, Joaquim.
Alcoverro, Joan.
Andreu y Morgades, Manel.
Amat, Jaume.
Alsina, Damià.
Aldasoro, Joseph.
Aymerich, Matilde.
Asori y Ferrandiz, Juli.
Amatller, Antoni.
Arnau y Roca, Ramón.
Albella, Manel.
Aymá y Serra, Manel.
Auladell, Joan.

- Aguado, Faust.
Aguilera, Teresa.
Auger, Pere.
Agell, Lluís.
Alsina y Canut, Pere.
Bonet, Abel.
Bascompte, Joseph.
Brunet, Francisco.
Bonet, Angel.
Bonet, Llorens.
Bertrán, Gabriel.
Barba, Anton.
Brunet, Joan.
Bartolí, Simó.
Biada, Joan.
Bruguera, Joaquim.
Barrecheguren, Joan.
Borbonés, Enrich.
Bonet, Ciriach.
Borbón, Francisco.
Biayna, Ramón.
Bofill, Francisco.
Baladía, Jaume.
Bertrán, Joan.
Beltri, Francisco.
Barrionuevo, Joseph.
Buxaderas, Eduart.
Bordas, Frederich.
Borrás, Rafel.
Borrás, Enrich.
Bultó y Sert, Francisco.
Bertrán, Ferrán.
Bultó, Isidro.
Blanch y Martí, Joan.
Brugueras, Anton.
Barbará, Joseph.
Blasi, Joseph.
Bot, Joseph.
Barberá y García, Manel.
Botey, Joseph.
Bofarull y París, Feliciá.
Bassols, Vicents.
Borrell, Agustí.
Baltá y Pujol, Joseph.
Bonet, Albert.
Bertrán y Maristany, Jaume.
Bassegoda, Bonaventura.
Brossa, Victor.
Bernete, Serafi.
Batlle, Hermenegild.
Bassal, Joseph.
Bis, Domingo.
Brugada, Concepció.
Bordas y Carreras, Antoni.
Batlló, Frederich.
Bofill, Joan.
Bernades, Marían.
Buscá, Gayeta.
Bofill, Manel.
Busquets, Joan.
Botey, Artur.
Bordas, Concepció.
Busquets, Joseph. M.^a
Berini, Faust.
Borrut, Salvador.
Boratau, Joan.
Burbano, Alexandre.
Bruguera, Lluís M.^a de
Beltri, Carles.
Badia, Joan.
Batlló, Domingo.
Batlló, Román.
Basté y Fugardas, Pere.
Bertrán y Musitu, Joseph.
Barberá, Antoni.
Badía, Julia.
Boloix, Antoni.
Beyes, Joseph.
Badia, Enriqueta.
Bassons, Joseph.
Biosca, Santiago.
Ballber, Jaume.
Boguñá, Joseph.
Blanch, Joseph.
Ballester, Vicents A.
Bonet, Ramón.
Boguñá, Joan.
Bellfort, Felix.
Bordas, Ramón.
Bernaldo, Ramón.
Bulbena, Artur.
Bosch y Viñamata, Joseph.
Basté y Riera, Pere.
Bofill, Santiago.
Berenguer, Lluís.
Bofill, Miquel.
Balcells, Ramón.
Barba y Ferrer, Bonaventura.
Bosch y Roca, Joseph.
Balaguer, Manel.
Barri, Joan.
Boada, Jaume.

- Comella, Joseph M.^a
Casas, Francisco.
Comas, Joseph.
Casas, Enrich.
Comella, Antón.
Camarasa, Esteve.
Casamitjana, Joseph.
Coll, Miquel.
Codina, Pere.
Casas, Antoni.
Colomé y Besomba, Antoni.
Codina, Ramón.
Costa, Joan.
Canals, Emili.
Caba, Enrich.
Casals, Ignasi.
Closas, Ramón.
Cabeza, Carme.
Cardona, Assumpció.
Castells, Tomás.
Cardona, Pilar.
Cisteró, Salvador.
Creixans, Enrich.
Coca, Joan de la C.
Calvo, Ramón.
Castellvell, Joan.
Civil, Joseph.
Casas y Doménech, Francisco.
Criqueu, Joan.
Comella, Pere.
Costa, Joana.
Costa, Adela.
Capella, Joseph Miquel.
Caballer, Joan.
Crespi, Joan.
Cros, Pere.
Casulá, Joseph M.^a
Caballer, Antoni.
Caralt, Enrich.
Calsina, Angel.
Costa, Francisco.
Cacharo, Pauli.
Carné, Eduart.
Calduch, Joseph.
Casadó y Fisans, Joan.
Comas, Antoni.
Cercavins, Isidro.
Capo, Baltasar.
Cabot y Rovira, Joaquim.
Comas, Ignasi.
Codina y Pagés, Salvador.
Casas y Tarragó, Francisco.
Cases, Melcior.
Civil Pere.
Costa y Guande, Agustí.
Capdevila, Antoni.
Cortinas, Vicents.
Capdevila, Millá de la C.
Casamajó, Joseph.
Cristies, Cassimir.
Cardona, Enrich.
Comas, Joan.
Catarineu, Ramón.
Casulá y Aguilar, Joseph.
Casas, Josepha.
Casacuberta, Vicens.
Cardús, Joan.
Crexans, Pere.
Creus, Jaume.
Castells, Francisco.
Canonge, Joseph.
Capella, Cayo M.^a
Castells, Antoni.
Cardona, Facunda.
Colomer y Tutau, Antoni.
Cataumbert, Marian.
Crespi, Joan.
Clot, Lluís.
Cardona, Rita.
Cléries, Mercé.
Cendra, Pere.
Corminas, Enrich.
Cucurní, Leandre.
Coca, Eduard.
Carles y Tobía, Emili.
Cases de Ayxemus, Joseph M.^a
Creus, Joseph.
Coma, Ramón.
Comamala, Joseph.
Cortés, Gumersindo.
Carbonell, Jaume.
Clapers, Casimir.
Clapers, Joseph.
Colominas, Joseph.
Casasnovas, Jaume.
Clot, Joan.
Cardús, Isidro.
Casas, Antoni.
Conde, Francesh.
Cuffi, Joan.
Canadell, Bernat.
Capdevila, Joan.

- Cabrestany, Joseph.
Colomer, Pau.
Cusachs, Joseph.
Castells, Anton.
Castells, Angela.
Coll y Cisa, Joan.
Coromina, Francisco de P.
Camps, Albert.
Company, Antoni de P.
Company, Joaquim.
Calvet, Remigi.
Carné, Jaume.
Castany, Jacinto.
Casamada, Joan Bautista.
Carsi, Ignasi.
Comas, Felip.
Casanovas, Joseph.
Casanovas, Pere.
Ciervo, Cándi.
Cuera, Francisco.
Codina y Garriga, Pere.
Coronas, Pere.
Cortina, Miquel.
Cordón, Fulgenci.
Casas, Leonor.
Cunties, Jaume.
Cuadras, Enrich.
Claramunt, Melitó.
Casas y Arxer, Durán.
Casas y Vinyas, Lluís.
Casas y Vinyas, August.
Callao, Lluís.
Carbó, Sebastià.
Cot, Joseph.
Durán, Francesh.
Domenech, Angela.
Degollada, Manel.
Durán, Joseph.
Domenech, Anselm.
Daniel, Baldomero.
Durán, Emili.
Daniel, Eusebi.
Domenech, Eduard.
Dalmau, Antón de P.
Doria, Aveli M.^a
Dominguez, Joseph.
Despaix, Pau.
Deu y Majó, Joseph.
Daniel, Joseph.
Damians, Frederich.
Damians, Alfons.
Dodero, Enrich.
Darné, Joaquim.
Domenech, Pere.
Deu y Planas, Isidro.
Durán y Ventosa, Lluís.
Daniel, Emili.
Domenech, Artur.
Domenech y Estapá, Antoni.
Degollada, Juli.
Domingo, Miquel.
Escofet, Pere.
Estapé y Millet, Grau.
Estapé, Pau.
Escardibol, Joseph.
Estapé, María.
Estapé, Francisca.
Estasen, Lluís.
Estapé y Millet, Salvador.
Estapé, Santiago.
Errando, Manel.
Espinach, Joseph.
Elías, Joan.
Estela, viuda de Pere.
Escofet, Sebastià.
Elías, Joseph M.^a
Ercando Hilario, Manel.
Estany, Martí.
Escayola, Lluís.
Escoté, Rafel.
Escoté, Ramón.
Escayola, Francisco.
Escofet, Enrich.
Espinach, Paula.
Espinach, Leonor.
Espinach, Frederich.
Esvich, Francisco.
Euras, Marian.
Farrarons, Ramón.
Fonolleda, Jaume.
Folguera, Manel.
Ferrer y Batlle, Joseph.
Flos y Calcat, Francisco.
Ferrer y Ferrer, Antoni.
Feliú y Codina, Joan.
Ferrer y Ferrer, Pau.
Font, Marcél.
Figueras, Jaume.
Fortuny, Francisco.
Freixas, Jaume.
Ferrer, Andreu.
Foxá, Francisco.

- Farran, Joan.
Falcó, Balbina.
Freixas y Freixas, Franco.^o
Ferre y Xaus, Domingo.
Ferres, Joseph.
Ferrer y Coll, Joseph.
Fontanills, Antoni.
Fusté, Pere.
Fortuny Jaume.
Fortuny, Rosa.
Font de Rubinat, Pau.
Framís y Manent, Joan.
Fontá, Joan. B.ta
Ferrés, Franco.
Ferre y Casals, Miquel.
Fargas, Joseph.
Fargas, Miquel.
Farnés y Viñeta, Pere.
Font, Federich.
Ferrer y Torelló, Joan.
Ferrer, Joseph.
Figuerola y Morera, M.
Ferrer y Maristany, Francisco.
Farran, Ignasi.
Ferrer y Ferrer, Joseph.
Farnés y Tella, Teresa.
Farnés, Francesch.
Flos y Gibernau, Antoni.
Fonolleda, Pere.
Ferrer, Joseph.
Ferrer y Vidal, Lluís.
Formiguera y Soler, Lluís.
Ferrer, Enrich.
Font, Federich.
Fiter é Ingles, Joseph.
Flaquer, Pere. M.^a
Falgas, Joseph.
Farriols y Anglada, Agustí.
Fins, Raymond.
Folch y Roig, Pau.
Fernandez Guillem, Joaquim.
Falcó y Seguí, Celestí.
Fortuny, Ramón.
Ferrer y Borrás, Teresa.
Fabregas, Pau.
Fonts, Joseph.
Forés, Joseph.
Fonolleda y Foncuberta, J.
Freixinet y Poch, Enrich.
Feliu y Pavia, Tomás.
Ferrer y Pujol, Joseph.
- Fornells, Ramón.
Farran, Joseph.
Fernandez, Manel.
Fixat, Joana.
Fixat, María.
Freixas Badia, Franco.
Ferrer y Serra, Manel.
Fabregas y Piñana, Jaume.
Folch y Torres, Joseph M.^a
Freixas, Anton.
Gallisá, Antón M.^a
García, Robles, Joseph.
Guimerá, Angel.
García, Lluís.
Guiu, Ramón.
García, Joan.
Grau Sabat, Joseph.
Guitart, Farran.
Gatell, Lluís.
Gobern, Joan.
Guardia, Rafel.
Gasull, Joaquina.
Giralt, Conrat.
Guarro, Agustí.
Gonzalez, Joseph.
Güell, Eusebi.
Giralt, Enrich.
Gaspar, Miquel.
Gasull, Teresa.
Gimenez, Joseph.
Gracia, Gabriel.
Gonzalo, Eduart.
Gambus, Joseph.
Golferichs, Macari.
Gimenez, Manel.
Gifreda, Antoni.
Gimenez, Martina.
Gimenez, Montserrat.
Gay, Joaquín M.^a
Giró, Francisco.
Garriga y Mestana, B.
Garriga de Gallardó, Montserrat
Gual, Adriá.
Gili, Joseph.
Grifell, Pere.
Güell, Rodolf.
Gibert y Serra, Vicens M.^a
Gatuellas, Francisco de Paula.
García y Barzanallana, Manel.
Guerrero y Parera, Antón.
Garreta y Bumbardó, Joseph.

- Guerrero Parera, Miquel.
 Girona Vilanova, Ignasi.
 Guarro, Lluís.
 Granados, Enrich.
 Gubau y Farrarons, Concepció.
 Gibert, Joseph.
 Guitart y Ser, Domingo.
 Graupera y Lleonar, Felip.
 Gasull y Borrás, Joaquim.
 Girona, Joan.
 Gay, Juli.
 Gabaldá, Lluís.
 Gorina, Joaquim.
 Gaspar y Palanca, Miquel.
 Gaya y Busquets, Joseph.
 Goiro y Fàbregas, Joseph.
 Gil, Joaquim.
 Güell y Matas, Ricart.
 Gomis y Peral, Cels.
 Gimeno Homedes, Enrich.
 Gisbert, Gustau.
 Guílera y Camarasa, Mercé.
 Gabarro y Borrás, Bartomeu.
 Grau y Sala, Joseph.
 Gorchs y Esteve, Seferí.
 Gual, Francisco.
 Guillem y Ferres, Emili.
 Guílera, Balduí.
 Grezner, Llorens.
 Grau y Granell, Francesch.
 Güell, Francisco.
 Guardiola, Jacinto.
 Gaspar y Abella, Joseph.
 García y Durán, Juliá.
 Huard, Enrich.
 Huard, Albert.
 Hostench, Joaquim.
 Huard y Sanjuan, Enrich.
 Hurtado y Estapé, Anton.
 Hugas y Comas, Antoni.
 Huard, Emilia.
 Jorba, Emili.
 Jover de Girona, Agna.
 Juncá, Guillém.
 Junoy, Emili.
 Jover, Bonaventura.
 Jansá, Tomás.
 Jové y Quiñones, Manel.
 Jové, Ramón.
 Jordana, Domingo.
 Jacas, Joan.
 Jaumandreu, Francisco.
 Juncadella, Pere.
 Jaumandreu, Joseph.
 Jorba y Olivé, Jaume.
 Juliá y Escuder, Manel.
 Juliá y Escuder, Salvador.
 Jover y Pomar, Antoni.
 Lapeyra, Joseph.
 Lapeyra, Enrich.
 Lamotte de Grignon, Joan.
 Lapeyra, Leandre.
 Lafarga, Lluís.
 Laporta, Lluís.
 Laporta, Miquel.
 Luandra, Pere.
 León y Luque, Frederich.
 Luengo, Manel.
 Larratea, Manel.
 Lavila y Perayde, Joaquim.
 Lopez, Joseph.
 Lleyxa, Francesch.
 Llop y Vives, Joseph.
 Llorens, Just Joseph.
 Lleonart y Nart, Joseph.
 Llimona, Joseph.
 Llimona, Joan.
 Lloveras, Manel.
 Lluch, Jaume.
 Llobet y Soles, Miquel.
 Llorens, Eduart.
 Llopart, Francisco de A.
 Llobet, Joan.
 Llovera y Bofill, Arthur.
 Llaverías, Joan.
 Llopart y Ester, Francisco.
 Lleó y Morera, Albert.
 Lliurat y Carreras, Leonor.
 Lliurat y Carreras, Estrella.
 Llauradó y Gonzalez, Bonav.^a
 Llambias, y Malla, Guillém.
 Llobet y Sala, Magí.
 Lluch, Joaquim.
 Lluveras y Roqueta, Josepha.
 Millet y Pagés, Lluís.
 Muro, Domingo.
 Montlleó, Joseph.
 Millet y Pagés, Joan.
 Millet y Villá, Francesch.
 Millet y Pagés, Francisco.
 Mascaró, Pere.
 Mora, Felíu.

Majó, Joan.
 Millet y Villá, Pere A.
 Millet y Estapé, Tomás.
 Moncada, Joseph.
 Millet y Estapé, Eugeni.
 Maristany, Lluís S.
 Martorell, Joan.
 Moragas, Vicens de
 Mas, Lluís.
 Mestanza, Ramon.
 Mas, Domingo.
 Moragas, Geroni de
 Musolas, Joan.
 Mata, Alfred,
 Masó y Goula, Joseph,
 Maristany, Pere G.
 Massip, Emili.
 Maristany, Isidro.
 Maristany, Félix.
 Mir, Camilo.
 Maumús, viuda de
 Melchor, Joseph.
 Mercader, Miquel.
 Morera, Joseph.
 Millet y Villá, Dolors.
 Mató, Antonia.
 Mató, Concepció.
 Millet y Pagés, Joseph.
 Massó y Torrents, S.
 Monfort y Crau, Joseph.
 Martí, Frederick.
 Moré, Joseph.
 Millet y Estapé, Francisca.
 Milá y Samá, Joan.
 Matas y Picañol, Joseph.
 Modolell, Joaquím.
 Matas, Hermenegild.
 Matas, Miquel.
 Matas y Burgués, Francisco.
 Millet y Maristany, Eugeni.
 Martínez, Enrich.
 Mateu, Joaquím.
 Masachs, Francesch.
 Martínez y Serriñá, Edgard.
 Martínez y Serriñá, Arnald.
 Mata, Llorens.
 Monfort, Carles.
 Muntañola y Carner, Pere.
 Martí, Francisco de P.
 Marcó y Tapias, Trinitat.
 Mateu y Murt, Joan.

Maristany y Olivé, Alfred.
 Maluquer y Anzizu, Joseph. M^a
 Maluquer, Manel.
 Maluquer, Agustí.
 Maspons y Anglasell, Antoni.
 Manaut y Taberner, Pere.
 Mas y Colom, Joan.
 Maffei, Soffia.
 Martínez Gras, Ramon.
 Moliné y Brases, Lluís.
 Morató, Anton.
 Martínez y Sunyer, Joseph.
 Mas y Carles, Joseph.
 Massagué y Compte, Abdon.
 Mestres y Codina, Eusebi.
 Masclans y Pascual, Esteve.
 Millet, Silveri.
 Masana, Ignasi.
 Masana, Carles.
 Malet, Joan.
 Massó, Antoni.
 Majó y Cardona, Casimira.
 Mitjants, Bartomeu.
 Masó, Andreu.
 Magda, Jordi.
 Marcó y Tapias, Elisa.
 Millet y Pagés, Salvador.
 Matheu, Francesh.
 Moliner, Manel.
 Mariá Foix, Joan.
 Mayol, Jaume.
 Maluquer, Rosa.
 Matabosch, Rafel.
 Mir y Fullá, Rosendo.
 Moya, Andreu.
 Mestres, Vicens.
 Molas y Ricart, Joseph.
 Muller, Joseph.
 Mestres y Farraro, Sixt.
 Modolell, Joan Bta.
 Maragall, Joan.
 Marquet, Isabel.
 Mas y Saurina, Concepció.
 Millat, Joan.
 Mas, Jaume.
 Mayol, Bruno.
 Martell, Conrat.
 Melis y Suñé, Joan.
 Mustarós, Joaquím.
 Miret, Teresa.
 Magriñá, Joan.

Martí y Juliá, Domingo.
Martinez y Soler, Ricart.
Maristany y Bertran, Grau.
Masferrer y Llorens, Joseph.
Martí y Serra, Pau.
Montané, Enrich.
Mañá, Jaume.
Nicolau, Antoni.
Nieto, Joseph.
Niubó, Joseph.
Noblom, Enry.
Noguera, Lluís.
Noguera y Galceran, Anton.
Noguera, Felix.
Noguera, Albert.
Navés y Robinat, Emili.
Nubiola, Francisco.
Nubiola, Jacinto.
Nonell, Francisco.
Navarro y Torell, Estanislao.
Oliva, Antoni.
Orduña, Anton.
Oriol, Joan.
Oristrell, Joan.
Orta, Salvador.
Oristrell, Domingo.
Obea, Francisco.
Ortega, Pere.
Obradors y Barceló, Margarida.
Obradors y Barceló, Joan.
Oliver y Juliachs, Francesch.
Oliva y Solé, Ignasi.
Oller, Narcís.
Ordeix, Joan.
Oriol y Ronquillo, Joseph.
Olivella y Ráfols, Joseph.
Oribitg, Lluís.
Ochoa Mercé.
Pedrell, Felip.
Peró, Francisco.
Pomar, Bartómeu.
Pujol, Joseph.
Puig y Alfonso, Francisco.
Puigventós, Jaume.
Palau, Claudi.
Pujol y Mallart Lluís.
Pin y Solé, Joseph.
Pareto, Antoni.
Pedrola, Froilan.
Pons, Joan Bta.
Puigdollers, Joseph.
Pagés y Rueda, Pere.
Permanyer, Ricart.
Prat y Coll, Joaquim.
Parellada, Marian.
Piñeiro, Antoni.
Pach, Ramon.
Pujol, Joan.
Palau, Agna.
Prat, Martí.
Portell, Alexandre.
Porqueras, Miquel.
Pícarín, Jaume.
Pastoret, Pau.
Puix y Gutzet, Gustau.
Perciba, Carme.
Perciba, Josepha.
Possiello, Miquel.
Palau y Puig, Joan.
Pons, Roseta.
Pujol, Francesch.
Pagés, Jaume.
Puig Mercé.
Poblet y Camps, Joan.
Puigdemengolas, Joan.
Puig, Joan.
Pedrals, Arthur.
Puigdomenech, Lluís.
Poch, Joan.
Parera, Tomás.
Pagés, Ricart.
Pou y Catiús, Andreu.
Piñol y Costa, Joan.
Perciba, Joan.
Piqué y Oliver, Antoni.
Pons, Alexandre M.^a
Portabella, Emili.
Pous, Francisco.
Perez y Capdevila, Enrich.
Pomar y Pons, Dolors.
Patau, Joaquim.
Pellicer, Joan.
Plí, Eduard.
Payás y Falguera, Ignasi.
Pomar, Ricart.
Pomar y Pons, Concepció.
Prats y Sabaté, Joseph.
Perelló, Ramon.
Pla, Manel.
Pla y Coll, Joan.
Pujol y Brull, Adolf.
Porta y Nolla, Joan.

- Pomar, Joseph.
Pujol, Bernat.
Pausas, Maria.
Piñeiro; Josepha.
Palazón, Filomena.
Petxamé y Rosal, Ramon.
Prats y Subirá, Francesch X. de
Parera, Ramon.
Piera, Joseph.
Ponsa, Lluís.
Pin y Soler, Emili.
Planella y Ferrer, Joan.
Pal y Salas, Joseph.
Pedret, Francisco.
Pi, Antoni.
Puig y Balansó, Llorens.
Pascual, Joseph.
Prunell, Antoni.
Pujol y Burgas, Ramon.
Pascual y Casas, Joseph.
Padró, Enrich.
Pascual, Joan.
Puig-Sanper, Frederich.
Pascual y Serra, Joseph M.^a
Puig y Cadafalch, J.
Prat de la Riba, Enrich.
Planas y Barba, Pere.
Pedrals, Antoni P.
Pín, Armando.
Pidelaserra y Brias, Antoni.
Pons y Cartanyá, Joan.
Paytubí, Pere.
Puig y Fiter, Antoni.
Pomar y Pomar, Concepció.
Patau, Antoni.
Passarans, Jaume.
Planas, Joseph.
Puig, Francesch.
Pons, Valentí.
París, Antoni.
Pascual, Sebastiá.
Prim de Balle, Joseph M.^a
Pereyra y Alcántara, Víctor.
Piera y Tassias, Martí.
Puig y Font, Ramon.
Parellada, Enrich.
Peris, Pere.
Planella, Lluís.
Palazon y Planas; Antoni.
Padern, Joseph.
Pujadas y Vidal, Joan.
Pons y Genís, Miquel.
Pujol, Agna.
Perearnau y Casas, Antoni.
Perearnau y Tarragó, Antoni.
Pallas y Carreras, Jacinto.
Prats, Francesch.
Pujol, Joseph.
Pascual y Bager, Pere.
Planas y Sallés, Joan.
Palomas y Llenas, Sebastiá.
Quintana, Ramon.
Quintana y Feliu, Eudalt.
Quintana, Sixt.
Queraltó, Jaume.
Ribas, Nicolau.
Riera, Francisco.
Ribalta y Espauella, Joaq. M.^a
Riera, Lluís.
Recolons, Esteve.
Riera, J. Alexandre.
Rabella, Eugeni.
Roca, Antoni.
Ribas, Pere.
Rodon, Joseph.
Rusiñol, Santiago.
Rafel, Joseph.
Redon, Enrich.
Rius, Agustí.
Roca, Loreto.
Roca, Pilar.
Rocamora, Manel.
Riera, Emili.
Roviralta, Joseph.
Ribera, Joaquim.
Renom, Faust.
Ribas, Modest.
Reventós, Pere.
Rafart, Trinitat.
Ribé y Labarta, Manel.
Ribas, Anton.
Recort, Joseph.
Roca, Joseph.
Ribera, Joseph.
Rimbau, Joseph.
Ribalta y Tisáns, Francisco.
Rull, Salvador.
Reig, Lluís.
Rovira, Francisco.
Romeu y Ribot, Ferran.
Ribalta, Tomás.
Rafart, Eduart.

- Rafel y Surell, Mercé.
Rovira, Joseph.
Rabella, Cristófol.
Romaní y Balada, Joan.
Regordosa, Rubert.
Rodón, Matias.
Rius y Rius, Miquel.
Rabella, Francisco.
Roig y Blanch, Salvador.
Richarte y Hardy, Joaquim.
Recasens y Giol, Sebastià.
Robert, Ventura.
Rosich, Joan.
Rosich Joaquim.
Raynard, Lluís.
Riera, Joan.
Rubió y Lluch, Antoni.
Riera y Ponsa, María.
Riera y Ponsa, Francisco.
Roig y Pruna, Arthur.
Rahola, Pere.
Roig y Pedret, Enrich.
Roig y Pasqual, Pere.
Rigualt-Pbre., Tomás d' A.
Renom y Font, Pietat.
Regordosa, Marián.
Roig y Puñed, J.
Rius, Faustí.
Romaní y Serra, Domingo.
Robreño, Narcís.
Ribas y Joseph, Joan.
Roig, Joseph.
Robert, Allert.
Roig, Joaquim.
Rafecas, Joseph.
Rusiñol, Albert.
Romaní y Puigdemengolas, Fco.
Ricart y Gila, Joseph.
Roca, Joseph. M.^a
Ramoneda, Francisco. de P.
Roca y Canalias, Jaume.
Ribera y Prat, Joan.
Roig y Pellisé, Ramón.
Raurich, Salvador.
Rodón é Inglés, Cirili.
Rabasa, Ramón.
Salvat, Joan.
Serrá, Andreu.
Soler, Joan.
Serra, Joaquim.
Serra y Porxas, Joaquim.
- Sampera, Llorens.
Sanjuan, Anton.
Sala, Angel.
Serrat, Enrich.
Suñol, Anton.
Sans, Albert.
Serrat, Joseph.
Sanahuja y Dasca, Francisco.
Sensat y Millet, Agustí.
Suñol, Esteve.
Soldevila, Joseph.
Sabater, Manel.
Sanjuan, Domingo.
Soler y Aragonés, Manel.
Soler y Aragonés, Joan.
Salés, Carme.
Seriñá y Masferrer, Joan.
Santacana, Enrich.
Salés, Joseph.
Serra, Joseph.
Soler y Cerdá, Joan.
Surribas, Joseph.
Sagrístá, Vicens.
Sagrera, Joseph.
Solá, Jaume.
Sarrado, Salvador.
Saló, Joseph.
Sala y Coll, Francesch.
Serrahima, Lluís.
Sagnier y Villaverchia, Leop.
Sobregrau, Joseph. C. de
Sal y Aymar, Ramón.
Sala y Caba, Antoni.
Sabatés y Vila, Joseph. de
Solá y Raventós, Jaume.
Suarí y Roig, Joan.
Sancristofol, Antonia.
Salés y Tarragó, Dolors.
Santassusagna, J.
Salvat y Espasa, Joseph.
Saforcada, Manel.
Sabadell, Rafel.
Sancristofol, Pere. M.
Solá y Vergés Felip.
Soler y Aragonés, Balbina.
Saltor, Gil.
Sagué y Marés, Ricart.
Serra, Ignasi.
Sensat y Millet, Grau.
Sabater, Joseph.
Sastre, Anton.

- Salvat y Espasa, Ramón.
Sensat, Francesch.
Sancho, Sebastiá.
Salvat Isern, Antonia.
Salvat Isern, María.
Soler y March, Leonci.
Solá, Alfons.
Suriol y Salas, Joan.
Sensat, Jaume.
Sanllehy y Puig, Joseph.
Santana y Soler, Joseph.
Serrallonga, Antonia.
Santamaria, Candi.
Sans, Eudalt.
Sabatés y Vila, Antoni. de
Sanpera y Sala, Ignasi.
Sala de Sanpera, Esperansa.
Segura, Santiago.
Salvat y Espasa, Manel.
Salvatella Gibert, Joan.
Solá de Mas, Antoni.
Subirá, Pau.
Saqués, Francisco.
Saló, Joaquim.
Serra y Serramalera, Arthur.
Saló Carme.
Soler, Pere.
Sebastiá, Antoni.
Sabater y Vicens, Arthur.
Soler y Masana, Joan.
Saló, Teresa.
Sola y Gener, Francisca.
Trulls, Ferran.
Ticó, Angela.
Tico, Delfina.
Torrens Joseph.
Torrus, Joseph.
Talleda, Miquel.
Taxonera, Francisco.
Trabal y Bultó, Lluís.
Trinchet, Francesch.
Torres y Reyató. Jacinto.
Torra, Joan.
Texidó, Marcell.
Tintoré, Rafel.
Torrus, y Arabia, Melció.
Tort y Matamala, Vicens.
Tort y Cañameras, Pere.
Terrés y Sardá, Rosa.
Torres, Joseph.
Torras, Cesar. A.
Thomas, Joseph.
Thomas y Corrons, Joseph.
Turrull Fournolls, Joan. Bta.
Torelló, Agustí.
Torres, Isidro.
Terra, Jaume.
Torra, Lleonart.
Torán, Frederich.
Tudó y Duran, Rafel.
Talleda y Torrus, Francisca.
Togores, Joseph.
Torras, Francesch.
Trabal y Bultó, Joan.
Tarrat y Quert, Salvador.
Targa y Vilanova, Ramón.
Termens, Vda. Busuldo, Ant.^a
Urgélla, Manel.
Uriách, Francisco.
Uriách, Joseph.
Uriách y Coll. Agustí.
Uriách, Neus.
Uriách, Pilar.
Urdeitx, Ricart.
Uriách y Coll, Juli.
Umbert, Joseph.
Umbert y Corderas, Joseph.
Virgili, Pere.
Vidal, Joseph.
Vives, Rafel.
Viñas, Federich.
Ventura, Pere.
Ventura, Vifred.
Vallhonrat, Pere.
Vintró, Juli.
Vivcs, Camilo.
Valls y Vicens, Joseph M.^a
Ventura, Joseph.
Vidiella, Carles G.
Valls, Miquel.
Vall, Jaume.
Vives, Jaume.
Vallescá, Joan.
Ventura, Llorens.
Vallés y Ferré, Pau.
Vallés y Marxuach, Joan.
Vila, Conrat.
Villavechia, Enrich de
Vives, Joan.
Valls y Ventura, Camilo.
Vives, Rossendo.
Vallés y Ribot, Joseph M.^a

Vila, Francisco.	Vilarasau, Alfons.
Vill-lloch, Caritat.	Villá, Pere.
Ventós, Jaume.	Vidal y Morera, Victor de
Vilella, Bartomeu.	Verdaguer y Callís, Narcís.
Valentí y Feliu, Joan.	Vallés, Joan.
Vidal, Salvador.	Valverde Sogas, Elissa.
Vill-lloch y Ribera, Joseph.	Vila y Serrat, Eduard.
Viza, Joseph.	Valls, Mario.
Vilaró y Gallenú, Ramón.	Ventura, Arthur.
Verdaguer, Emili.	Via y Pagés, Joseph.
Vallés, Salvador.	Valls y Valls, Lluís.
Vidal Ribas y Güell, Emili.	Viladoms, María de la A.
Vintró, Enrich.	Vinagre, Manel.
Ventosa, Joseph.	Vergés, Francesch.
Vilella, Miquel.	Viñals, Jaume.
Viñas y Campañá, Jaume.	Vila, Joseph.
Ventura y Millás, Joseph.	Vila, Lluís.
Viñas Albiol, Jaume.	Vilaseca, Lluís.
Vallés y Vidal, Emili.	Vidal, Francisco.
Viñas, Juliá.	Vidal Vero.
Vila y Soler, Joseph.	Viola, Miquel.
Vilanova, S.	Wehrle, Emerenciana.
Valarino y Wallís, Enrich.	Wehrle, Jesús.
Vergés, Josepha.	Xifré, Frederich.
Verges, María.	Xifré, Dolors.
Vila y Pallós, Miquel dels Sts.	Xifreda, Joan.
Villanueva, Francisco.	

